

Ianuarie - Martie 2003

Evul întunecat și Reforma

Lecții biblice pentru Sabat

Cuprins

- 6 Taina fărădelegii
- 12 Evul întunecat
- 18 „Cornul cel mic”
- 24 Intoleranță religioasă
- 31 Miezul nopții lumii
- 37 Valdenzii
- 43 Luceafărul de dimineață
- 49 Huss și Ieronim
- 56 Luther
- 62 Sfârșitul Reformei
- 68 Stă scris
- 75 Eșecul unui experiment înfiorător
- 81 O nouă eră pentru predicarea evangheliei

Lecțiile biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic, bazat în întregime pe Biblie și pe Spiritul Profetiei fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri directe și concise. Parantezele [ ] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea în continuare a materialelor folosite drept sursă.

Editura: Păzitorul Adeoărilor

Str. Negoiu, nr. 24 - 2300 Făgăraș, jud. Brașov

Tel. 0268-212818 Fax 0268-214111

e-mail: azsmr@xnet.ro

www.sdarm.net/romania

Cuvânt înainte

„Nu trebuie să ne temem de nimic în viitor, decât să nu uităm calea pe care ne-a condus Domnul și învățătura Sa în istoria trecutului.” – *Schițe din viața mea*, pag. 196 eng.

Profeția ne spune că „toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți” (2 Timotei 3:12). În aceste zile din urmă, când oștirea Domnului face de cunoscut acestei lumi a păcatului solia despre “Hristos Neprihănirea noastră”, persecuția va prinde iarăși viață. Pe măsură ce membrii bisericii se unesc mai strâns prin legăturile dragostei sfinte cu Mântuitorul lor și unii cu alții, vrăjmașii adevărului vor da pe față același caracter ca în veacurile trecute. Scopul lecțiilor din acest trimestru este de a ne ajuta să nu uităm niciodată atrocitățile care au fost săvârșite în trecut.

Dorința noastră este ca, în acest trimestru, să studiem cum au procedat cei dinaintea noastră cu persecuția și reforma. Noi știm că fiara ca un leopard a rămas întotdeauna aceeași. Nu trebuie să ne lăsăm amăgiți de înfățișarea exterioară care este menită să-i înșele pe cei nebănuitori. Trebuie să știm ce i-a costat pe reformatori să ne dea Scripturile în limbile noastre materne. Este necesar să știm că ei – bărbați, femei și copii – a trebuit să plătească cu viața lor ca să cumpere libertatea de care ne bucurăm noi. Trebuie să-L rugăm pe Domnul să ne întărească credința ca să nu facem mai puțin ca ei atunci când vom fi chemați să mărturisim pentru adevăr.

Întrucât aceste lucruri au avut loc după ce a fost scrisă Biblia, răspunsurile la întrebări nu se găsesc de fiecare dată direct în textele biblice. În unele cazuri, versetele date ca trimiteri se referă la o experiență similară sau explicativă.

Această serie de lecții se bazează pe cartea *Marea luptă*. Nu putem să subliniem îndeajuns importanța studierii adevărurilor care se găsesc în cartea aceasta. Ellen White a explicat: „Dumnezeu mi-a dat lumina conținută în *Marea luptă* și *Patriarhi și profeți* și această lumină era necesară pentru a trezi poporul să se pregătească pentru marea zi a lui Dumnezeu, care se află chiar în fața noastră. Aceste cărți conțin apelul direct al lui Dumnezeu adresat poporului. El vorbește poporului în cuvinte mișcătoare,

îndemnându-i pe oameni să se pregătească pentru venirea Sa. Lumina pe care a dat-o Dumnezeu în aceste cărți nu trebuie pusă într-un loc ascuns.”
– *Lucrarea colportorului*, pag. 129 eng.

Pe măsură ce rana de moarte se vindecă și se pregătește calea pentru conflictul final, care este starea ta? Ești la fel de curajos ca cei care au trăit înaintea ta? Ne rugăm ca aceste lecții să ne deschidă ochii față de marea nevoie de reformă în viețile noastre, în familiile și în bisericile noastre.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 4 ianuarie 2003

Darul Sabatului întâi pentru Mongolia

Este atât de minunat atunci când Domnul Își manifestă marea Sa dragoste față de un popor care nu L-a cunoscut niciodată. Acesta a fost cazul și în Mongolia, o țară din nordul Asiei. Izolată de restul lumii, Mongolia s-a aflat mult timp într-un întuneric dens. Oamenii de aici nu știau de marea dragoste a Mântuitorului și nici de apropiata Sa revenire ca să ne ia acasă. Dar Domnul nu ne-a părăsit.

În anii 1990 un misionar din Coreea a simțit povara de a duce țării noastre reci și pustii solia evangheliei. El a învățat limba și când s-a apropiat de oameni ca să le spună despre un Mântuitor care avea să vină curând, inimile noastre s-au muiat iar noi am renunțat la obiceiurile noastre lumești pentru a deveni copii ai Regelui ceresc.

Mongolia este o țară plină de istorie străveche. Triburile mongole au condus cândva un imperiu care se întindea din China până în estul Europei, din Siberia până în India. Dar, în ultimul secol, această țară a devenit o țară comunistă săracă, dominată de fosta Uniune Sovietică. Statul a încercat să transforme un popor păgân într-unul ateu și starea de lucruri părea să se înrăutățească, până când adevărata libertate a evangheliei a fost arătată poporului.

Acum, lucrăm ca să răspândim evanghelia la cât de multe suflete cu putință. În această lucrare avem nevoie de ajutorul vostru. Vă rugăm să ne ajutați să construim un centru pentru lucrarea din Mongolia, un loc care să fie un far pentru întunericul care ne înconjoară. Doriți să ne ajutați? Ne rugăm ca Domnul să vă impresioneze inimile ca să dăruieți cu generozitate pentru această lucrare.

Frații voștri din Mongolia

Statistici demografice

Suprafață: 1.565.000 km²

Populație: 2.554.999 (2001 estimativ)

Capitală: Ulan Bator (pop. 619.000)

Rata de alfabetizare: 97 %

Limbi: Mongola Khalkha (90%), rusă, chineză.

Religii: Predomină budismul tibetan, islam în jur de 4%

Economie

Moneda: Tugrik

PIB/PCL: 5,8 miliarde \$;
2.250 \$ pe cap de locuitor
(1998 estimativ)

Inflație: 6% (2001 estimativ)

Parteneri comerciali

principali: China, Elveția,
Rusia, Coreea de Sud, SUA,
Japonia

Taina fărădelegii

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește ‚Dumnezeu’, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu dându-se drept Dumnezeu.” (2 Tesaloniceni 2:3, 4).

„Caracteristica deosebită a fiarei, și ca urmare a chipului ei, este călcarea poruncilor lui Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 443.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pag. 15-27.

Marea luptă, pag. 46-51.

Duminică

29 decembrie

1. ORIGINEA PĂCATULUI

- a. După Hristos, cine era cel mai înălțat între îngeri și ce știm despre poziția lui? Ezechiel 28:12-14.
-

„Păcatul și-a avut originea în acela care, după Hristos, fusese cel mai onorat de Dumnezeu și care deținea cea mai înaltă putere și slavă între locuitorii cerului. Înainte de căderea sa, Lucifer a fost primul dintre heruvimii acoperitori, sfânt și nepătat.” – *Marea luptă*, pag. 491.

- b. Ce l-a dus pe acest heruvim uns pe calea care l-a despărțit de privilegiile cerului? Ezechiel 28:6, 15-17.
-

„Lucifer ar fi putut rămâne în grația lui Dumnezeu, iubit și onorat de toate oștile cerești, exercitându-și puterile nobile pentru a-i binecuvânta pe alții și a-L slăvi pe Făcătorul său... În loc să caute să-L facă pe Dumnezeu cel dintâi în iubirea și devotamentul creaturilor Sale, Lucifer se străduia să câștige pentru el slujirea și închinarea lor. Râvnind la onoarea pe care Tatăl infinit o acordase Fiului Său, acest prinț al îngerilor a aspirat la puterea pe care numai Hristos avea dreptul s-o exercite.” – *Marea luptă*, pag. 492.

Luni

30 decembrie

2. REBELIUNEA ÎNĂBUȘITĂ

- a. **Cum pune profetul Isaia în contrast poziția inițială a lui Lucifer cu starea lui de mai târziu perpetuată de-a lungul istoriei? Isaia 14:12-14.**
-

„Puțin câte puțin, Lucifer a început să nutrească dorința de înălțare de sine... Deși toată slava lui era de la Dumnezeu, acest înger puternic a ajuns să o privească ca aparținându-i. Nemulțumit de poziția lui, deși era onorat mai presus de oștirea cerească, el a îndrăznit să râvnească slava care I se cuvine doar Creatorului.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 33.

„Dorința de înălțare de sine a dus la o luptă în curțile cerești și i-a izgonit pe mulți din oștirile lui Dumnezeu. Dacă Lucifer și-ar fi dorit cu adevărat să fie asemenea Celui Preaînalt, el nu și-ar fi părăsit niciodată locul destinat lui în cer; pentru că spiritul Celui Preaînalt se dă pe față prin slujire neegoistă. Lucifer dorea puterea lui Dumnezeu, dar nu și caracterul Său. El a căutat pentru sine cel mai înalt loc și fiecare om, care este mânat de spiritul lui, va face același lucru. În felul acesta înstrăinarea, discordia și lupta vor fi inevitabile. Stăpânirea va deveni premiul celui mai puternic. Împărăția lui Satan este o împărăție a forței, unde fiecare îl privește pe celălalt ca pe o piedică în calea propriei lui înaintări, sau ca pe o treaptă pe care să calce pentru a ajunge mai sus.” – *Hristos lumina lumii*, pag. 323.

- b. **Asupra cărui lucru erau concentrate ambițiile lui Lucifer?**
-

„Mândria pentru propria lui splendoare a alimentat dorința de supremație. Înaltele onoruri conferite lui Lucifer n-au fost apreciate ca daruri ale lui

Dumnezeu și n-au dat naștere la nici o recunoștință față de Creator. El se mândrea cu strălucirea lui și cu poziția lui înaltă și aspira să fie egal cu Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 493.

c. Unde a fost aruncat Lucifer când răscoala lui a fost înăbușită și câți îngeri i s-au alăturat în răscoală? Isaia 14:15; Apocalipsa 12: 4, 7-9.

„Când datorită răscoalei sale [Lucifer] a fost aruncat din ceruri, el s-a hotărât să-l facă pe om victima lui, iar pământul, împărăția sa. El a aruncat vina răscoalei sale asupra lui Hristos și, în ura lui înverșunată împotriva lui Dumnezeu, el a căutat să-L rănească prin căderea omului.” – *The Bible Echo*, 1 noiembrie 1892.

Marți

31 decembrie

3. RĂSCOALĂ ÎN ACEASTĂ LUME

a. Fiind aruncat afară din cer, cum și-a continuat Lucifer lucrarea lui de nimicire? Apocalipsa 12:12; 1 Petru 5:8, 9.

„Chiar de la începutul mării lupte din cer, scopul lui Satan fost să desființeze legea lui Dumnezeu. Pentru a-și atinge acest obiectiv, el s-a răscolat împotriva Creatorului și, deși a fost expulzat din cer, a continuat același război pe pământ. Scopul pe care l-a urmărit în mod constant a fost să-i amăgească pe oameni și să-i determine să calce legea lui Dumnezeu. Indiferent dacă aceasta se realizează prin respingerea legii în întregime, sau prin înlăturarea unuia din principiile ei, rezultatul va fi, în cele din urmă, același. – *Marea luptă*, pag. 582.

b. Cum poate fi identificat reprezentantul special al lui Satan în această lume și ce semn va ajuta la identificarea pionului național pe care-l va folosi? Apocalipsa 13:1, 2, 17, 18.

„În capitolul 13 (vers. 1-10) este descrisă o altă fiară, ‚ca un leopard’, căreia balaurul i-a dat ‚puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare’. Acest simbol, așa cum au crezut majoritatea protestanților, reprezintă papalitatea care a moștenit puterea, tronul și autoritatea deținute odinioară de imperiul roman din vechime. Despre fiara care seamănă cu un leopard, se spune: ‚I s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule... Ea și-a deschis gura și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer. I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.’ Această profetie, care este aproape identică cu descrierea cornului mic din Daniel 7, se referă incontestabil la papalitate.” – *Marea luptă*, pag. 437.

„Profeția din Apocalipsa 13 declară că puterea reprezentată de fiara cu coarne ca de miel va face ca ‚pământul și locuitorii lui’ să se închine papalității – simbolizată prin fiara care ‚semăna cu un leopard’. Și fiara cu două coane va spune ‚locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei’; mai mult, va porunci tuturor, ‚mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi,’ să primească semnul fiarei.” – *Idem.*, pag. 578.

Miercuri

1 ianuarie

4. ANTIHRISTUL

a. Ce spun Scripturile despre ambițiile antihristului? Daniel 7:25.

„Caracteristica specifică fiarei și, prin urmare, chipului ei este călcarea poruncilor lui Dumnezeu. Despre cornul cel mic, care simbolizează papalitatea, Daniel spune: ‚El ... se va încumeta să schimbe vremile și legea’. Pavel numea aceeași putere ‚omul fărădelegii’, care urma să se înalțe mai presus de Dumnezeu. O profetie este completată de cealaltă. Numai prin schimbarea legii lui Dumnezeu putea papalitatea să se înalțe mai presus de Dumnezeu; oricine va respecta, cu bună știință, legea astfel schimbată, va da cinste supremă acelei puteri prin care s-a făcut schimbarea. Un asemenea act de ascultare de legile papale avea să fie un semn de supunere față de papa, în locul supunerii față de Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 444.

„Cei care nu înțeleg bine Cuvântul, care nu văd ce înseamnă antihrist, vor trece cu siguranță de partea antihristului. Nu este acum timpul să ne unim cu lumea. Daniel stă la locul lui. Profețiile lui Daniel și ale lui Ioan trebuie înțelese. Ele se interpretează reciproc. Ele oferă lumii adevăruri pe care ar trebui să le înțeleagă toți. Aceste profeții trebuie să fie martori în lume. Prin împlinirea lor în aceste ultime zile ele se vor explica singure.” – *CBNT*, pag. 272.

b. Ce a descoperit Pavel despre „taina fărădelegii,” și ce profeție din Vechiul Testament a prefigurat aceasta? 2 Tesaloniceni 2:3-5; Ezechiel 28:1, 2.

„Puțin câte puțin, la început pe furiș și în liniște, apoi mai pe față, pe măsură ce a crescut în putere și a câștigat controlul asupra minților oamenilor, „taina fărădelegii” și-a continuat lucrarea ei amăgitoare și blasfemiatoare. În mod aproape imperceptibil, obiceiurile păgânismului și-au croit drumul în biserica creștină. Spiritul de compromis și de conformare la păgânism a fost ținut în frâu pentru un timp de persecuțiile crude pe care le-a suferit biserica sub păgânism. De când persecuțiile au încetat iar creștinismul a intrat în curțile și palatele împăraților, el a părăsit simplitatea umilă a lui Hristos și a apostolilor Lui în schimbul pompei și mândriei preoților și conducătorilor păgâni; el a înlocuit cerințele lui Dumnezeu cu teoriile și tradițiile omenești.” – *Marea luptă*, pag. 46.

Joi

2 ianuarie

5. SEMNUL RĂSCOALEI

a. Ce avertisment special a dat Pavel bisericii din Efes în cuvântul lui de rămas bun? Faptele Apostolilor 20:28-30.

„Primejdiile care aveau să asalteze biserica din Efes au fost descoperite apostolului. [Faptele Apostolilor 20:29, 30 - citat]. Pavel tremura pentru biserică atunci când, privind în viitor, el a văzut atacurile pe care ea trebuia

să le îndure din partea vrăjmașilor atât din exterior, cât și din interior.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 307, 308.

b. Când a început încercarea de a schimba legea lui Dumnezeu (Daniel 7:25) – și în special a Sabatului? 2 Tesaloniceni 2:7.

„Protestanții susțin în prezent că învierea lui Hristos în ziua duminicii a făcut din ea Sabatul creștin. Dar dovada din Scriptură lipsește. Nici Hristos și nici apostolii Săi n-au acordat o asemenea onoare acestor zile. Păzirea duminicii ca instituție creștină și-a avut originea în acea ‚taină a fărădelegii’ (2 Tesaloniceni 2:7) care și-a început lucrarea chiar în zilele lui Pavel. Unde și când a adoptat Domnul acest prunc al papalității? Ce motiv temeinic poate fi dat pentru o schimbare pe care Scripturile nu o aprobă?” – *Marea luptă*, pag. 51.

Vineri

3 ianuarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Ce spirit l-a mânat pe Lucifer să râvnească egalitatea cu Dumnezeu?
2. Care este prima despărțire făcută pentru a proteja lucrarea lui Dumnezeu?
3. Ce mijloace folosește Satan pentru a ascunde adevărata natură a răscoalei sale față de oameni?
4. De ce este expresia „taină fărădelegii” atât de potrivită pentru a descrie puterea lui antihrist?
5. Ce-i va identifica pe cei care-l primesc pe antihrist în calitate de conducător și nu pe Dumnezeu?

Evul întunecat

„Căci noi nu avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” (Efeseni 6:12).

„, Pentru că nu este adevăr, nu este îndurare, nu este cunoștință de Dumnezeu în țară.’ (Osea 4:1).” – *Marea luptă*, pag. 57.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 51-57.

Istoria faptelor apostolilor, pag. 219-221.

Duminică

5 ianuarie

1. ÎNVĂȚĂTURILE OAMENILOR

- a. Ce adevăr important este dat la o parte de învățătura papală care o înalță pe Maria și pe așa-numiții „sfînți”? 1 Timotei 2:5.

„Ridicarea la putere a bisericii Romei a marcat începutul Evului întunecat. Pe măsură ce puterea ei creștea, întunericul se adâncea. Credința a fost transferată de la Hristos, adevărata temelie, asupra papei de la Roma. În loc să se încreadă în Fiul lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor și pentru mântuirea veșnică, oamenii priveau la papa și la preoții și prelații cărora el le dăduse autoritatea. Ei erau învățați că papa era mijlocitorul lor pământesc și că nimeni nu se putea apropia de Dumnezeu decât prin el; și, mai mult decât atât, că el stătea în locul lui Dumnezeu pentru ei și de aceea trebuia, în mod implicit, să-i dea ascultare.” – *Marea luptă*, pag. 52.

- b. Ce folosește papalitatea pentru a crea doctrine nebiblice și ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre astfel de lucruri? Matei 15:1-3, 7-9.

„Când Scripturile sunt date la o parte iar omul ajunge să se considere suveran, nu ne putem aștepta decât la înșelătorie, amăgire și nelegiuire înjositoare. Odată cu înălțarea legilor și tradițiilor omenești a apărut corupția care rezultă întotdeauna din înlăturarea Legii lui Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 52.

Luni

6 ianuarie

2. ÎNCEPUTURILE PAPALITĂȚII

- a. **Ce a spus Isus cu privire la experiența acelor care aleg să asculte de cuvântul lui Dumnezeu mai degrabă decât de învățăturile omenești? Luca 21:16, 17.**
-

„Creștinii au fost obligați să aleagă, fie să-și părăsească integritatea și să primească ceremoniile și închinarea papală, fie să-și petreacă viața în temnițe sau să sufere moartea pe roată, pe rug sau de securea călăului. Atunci s-au împlinit cuvintele lui Isus: ‚Veți fi dați în mâinile lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri; și vor omorî pe mulți dintre voi. Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu.’ (Luca 21:16, 17). Persecuția s-a dezlănțuit asupra celor credincioși cu o mai mare furie decât oricând mai înainte, iar lumea a devenit un imens câmp de luptă.” – *Marea luptă*, pag. 51.

„Adesea, cei care sunt batjocoriți sau prizoniți din cauza credinței lor sunt ispitiți să creadă că sunt părăsiți de Dumnezeu. În ochii oamenilor, ei nu sunt decât o minoritate. După toate aparențele vrăjmașii lor triumfă asupra lor. Dar ei nu trebuie să-și calce pe conștiință. Cel care a suferit pentru ei și care a purtat suferințele și durerile noastre, nu i-a părăsit.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 134.

„Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să se aștepte să fie ocărăți, prezentați în mod greșit, vorbiți de rău, persecutați sau chinuiți; pentru că, toți cei care voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizoniți.’ (2 Timotei 3:12). Poporul lui Dumnezeu va sta de partea credinței cu statornicie numai prin harul lui Dumnezeu” – *The Signs of the Times*, 14 noiembrie 1895.

- b. **Ce eveniment a pus bazele puterii papale și a marcat începutul Evului întunecat? Apocalipsa 13:2 (u.p.), 5-7; Daniel 7:25.**
-

„În secolul al VI-lea, papalitatea ajunsese puternic consolidată. Scaunul puterii ei a fost așezat în cetatea imperială, iar episcopul Romei a fost declarat cap peste întreaga biserică. Păgânismul cedase locul papalității. Balaurul dăduse fiarei ‚puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare’ (Apocalipsa 13:2). Atunci au început cei 1260 de ani de persecuție papală preziși de profețiile lui Daniel și ale Apocalipsei. (Daniel 7:25; Apocalipsa 13:5-7)...

Ridicarea la putere a Bisericii Romei a marcat începutul Evului Întunecat. Pe măsură ce puterea ei creștea, întunericul se adâncea.” – *Marea luptă*, pag. 51, 52.

Marți

7 ianuarie

3. ÎNCETĂȚENIREA RĂTĂCIRII

a. Ce mijloace au fost folosite de învățătorii Romei pentru a sprijini puterea spirituală a episcopilor și autoritatea bisericii? Ioan 8:44.

„Cu toate că viciul domina chiar și printre conducătorii Bisericii Romane, influența ei părea să crească în mod continuu. Către sfârșitul secolului al VIII-lea, papistașii pretindeau că în primele secole ale bisericii, episcopii Romei avuseseră aceeași putere spirituală pe care și-o asumau acum. Pentru a întări această pretenție, a trebuit să fie folosite unele mijloace ca să-i confere o înfățișare de autoritate; și acestea au fost sugerate prompt de către tatăl minciunii. Scrieri vechi au fost plăsmuite de călugări. Au fost descoperite hotărâri ale unor concilii, despre care nu se auzise mai înainte, care stabileau supremația universală a papei din perioada cea mai timpurie. În felul acesta, o biserică, în care adevărul fusese lepădat, a primit cu lăcomie aceste amăgiri.” – *Marea luptă*, pag. 53.

b. Ce fel de lucrători au fost ridicați de Dumnezeu în timpul acestei perioade când învățăturile mincinoase și persecuția predominau? 2 Timotei 2:3; 2 Corinteni 4:16-18.

„S-au ridicat lucrători care au apărut cu pricepere credința dată sfinților odată pentru totdeauna. Istoria păstrează raportul despre tăria și eroismul acestor bărbați. Asemenea apostolilor, mulți dintre ei au căzut la posturile

lor, însă clădirea templului a continuat cu statornicie. Lucrătorii erau uciși, dar lucrarea înainta. Valdenzii, John Wycliffe, Hus și Ieronim, Martin Luther și Zwingli, Cranmer, Latimer și Knox, hughenoții, John și Charles Wesley și o oștire de mulți alții au pus la temelie un material care va dăinui în veșnicie.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 497.

c. De ce este nevoie astăzi dacă dorim să rezistăm în ceasul încercării? Apocalipsa 14:12; Matei 24:12, 13.

„Cea mai mare nevoie a lumii este aceea de oameni – oameni care nu vor putea fi cumpărați sau vânduți, oameni care, în adâncul sufletului lor, sunt credincioși și cinstiți, oameni care nu se tem să spună păcatului pe nume, oameni a căror conștiință se îndreaptă spre datorie ca acul busolei spre pol, oameni care vor sta de partea dreptății chiar dacă s-ar prăbuși cerurile.” – *Educația*, pag. 46.

Miercuri

8 ianuarie

4. PERSECUȚIE APRINSĂ

- a. În timpul perioadei de persecuție papală dintre anii 538-1798 (profeția de 1260 de zile din Daniel 7:25 și Apocalipsa 12:6), milioane au fost martirizate pentru credința lor în Cuvântul lui Dumnezeu. În secolul al XIII-lea, urmând descrierea dată de Hristos în Matei 24:22, 23, ce instituție a fost înființată de papalitate?**
-

„În secolul al XIII-lea a fost înființat cel mai teribil dintre toate instrumentele papalității – inchiziția. Prințul întunericului lucra împreună cu conducătorii ierarhiei papale. În conciliile lor secrete, Satan și îngerii lui stăpâneau mințile oamenilor răi, în timp ce, nevăzut, în mijlocul lor stătea un înger al lui Dumnezeu, notând raportul înfricoșător al decretelor lor nelegiuite și scriind istoria faptelor prea îngrozitoare pentru a fi văzute de ochiul omenesc. ‘Babilonul cel mare s-a îmbătat cu sângele sfinților.’ Trupurile mutilate ale milioanele de martiri strigau la Dumnezeu cerând răzbunare asupra acelei puteri apostate.

Papalitatea devenise tiranul lumii. Regi și împărați se plecau în fața decretelor pontifului roman. Destinul oamenilor, pentru prezent și veșnicie, părea a fi sub stăpânirea lui. Timp de sute de ani, învățăturile Romei fuseseră primite pe scară largă și fără rezervă, riturile ei fuseseră aduse la îndeplinire cu respect, sărbătorile ei fuseseră păzite peste tot. Clerul ei era onorat și sprijinit cu generozitate. Niciodată de atunci încolo, Biserica Romană nu a atins un prestigiu, o măreție sau o putere mai mare.” – *Marea luptă*, pag. 56, 57.

„Orice ocară, orice batjocură și cruzime pe care oamenii au fost instigați de Satan să o născocască a fost adusă asupra urmașilor lui Isus. Și ea va fi iarăși manifestată într-un mod cu totul deosebit; căci inima de carne este și acum împotrivoare față de Legea lui Dumnezeu și nu vrea să se supună poruncilor ei. Astăzi, lumea nu este mai mult în armonie cu principiile lui Hristos decât a fost în zilele apostolilor. Aceeași ură care a făcut să izbucnească strigătul: ‚Răstignește-L! Răstignește-L!’, aceeași ură care a dus la prigonirea ucenicilor lucrează și astăzi în fiii neascultării. Același spirit, care în Evul Mediu a aruncat bărbați și femei în închisoare, în exil și la moarte, care a născocit tortura teribilă a inchiziției, care a plănuit și executat masacrul din noaptea Sfântului Bartolomeu și care a aprins focurile din Smithfield lucrează încă cu o energie plină de răutate în inimile nerenăscute. Istoria adevărului a fost întotdeauna o cronică a luptei dintre bine și rău. Vestirea evangheliei a fost întotdeauna dusă înainte în această lume, înfruntând împotrivire, primejdie, pierdere și suferință.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 71.

Joi

9 ianuarie

5. SEMNUL DISTINCTIV AL PAPALITĂȚII

- a. **În timp ce papalitatea pretinde că-L reprezintă pe Hristos pe pământ, ce contrast există între ei? Matei 20:25-28.**

„Domnul Isus a venit în lumea noastră plin de bunătate, viață și lumină, gata să-i mântuiască pe cei ce vin la El. Dar El nu poate mântui pe cineva împotriva voinței sale. Dumnezeu nu forțează conștiința; El nu torturează trupul că să-i oblige pe oameni să fie în de acord cu legea Sa. Toată această lucrare este după sistemul lui Satan. Cu ajutorul papalității, Satan și-a

îndeplinit intenția silindu-i pe oameni să se supună voinței lui și, în felul acesta, caută să restrângă libertatea religioasă. Dar Dumnezeu Se poartă cu oamenii după un plan diferit. El dă păcătosului dovezi suficiente ca să-i convingă conștiința și apoi dacă, de bună voie, se supune invitației atrăgătoare a lui Isus, el va primi Duhul lui Dumnezeu” – *The Youth's Instructor*, 17 august 1893.

b. Chiar și înainte de Martin Luther, pe cine a ridicat Dumnezeu ca să dea poporului lumină?

„În Țările de Jos, tirania papală a provocat de timpuriu un protest hotărât. Astfel, cu șapte sute de ani înainte de Luther, doi episcopi care cunoșteau adevăratul caracter al ‚sfântului scaun,‘ întrucât fuseseră trimiși ca ambasadori la Roma, l-au acuzat fără teamă pe pontiful roman: Dumnezeu ‚a făcut biserica, regina și mireasa Lui, o moștenire veșnică și nobilă pentru familia ei, cu o zestre care nici nu se veștejește, nici nu putrezește și i-a dat un sceptru și o coroană veșnică;... ale cărei beneficii ți le însușești ca un hoț. Te-ai așezat în Templul lui Dumnezeu; și, în loc să fii păstor, ai devenit lup pentru oi.‘ (Gerard Brandt, *History of the Reformation in and About the Low Countries*, b.1, p.6). – *Marea luptă*, pag.235.

Vineri

10 ianuarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. Cum încearcă sistemul papal să submineze poziția lui Dumnezeu?**
- 2. Ce înlocuitor a fost conceput de biserică pentru a înlocui Cuvântul lui Dumnezeu?**
- 3. Ce fel de oameni au fost ridicați în Evul întunecat pentru a apăra adevărul?**
- 4. Ce ar trebui să-și amintească totdeauna protestanții ca o lecție a Evului întunecat?**
- 5. Ce caracteristică a papalității – care se mândrește că nu se va schimba – nu este foarte proeminentă în acest timp?**

„Cornul cel mic”

„M-am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca de om, și o gură care vorbea cu trufie.” (Daniel 7:8).

„Prin păgânii pe jumătate convertiți, prin prelații ambițioși și clericii iubitori de lume, [Satan] și-a atins scopul.” – *Marea luptă*, pag. 50.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 441-443.
Schițe din viața mea, pag. 96 eng.

Duminică

12 ianuarie

1. PATRU FIARE

a. Ce viziune i-a fost dată lui Daniel cu privire la patru fiare și care dintre aceste fiare l-au impresionat în mod deosebit? Daniel 7:1-4, 7, 8.

b. Numiți cel puțin patru caracteristici menționate în Daniel 7:7.

2. CORNUL CEL MIC IDENTIFICAT

- a. În timp ce se uita cu atenție la cele zece coarne din Daniel 7:8, ce a văzut Daniel?
-
-

- b. Câte dintre caracteristicile menționate anterior arată că „cornul cel mic” reprezintă puterea papală? Comparați Daniel 7:8, 20, 21, 25, 26 și Apocalipsa 13:2, 5-7, 10. (Vezi și Numeri 14:34 și Ezechiel 4:6 pentru principiul an-zi folosit pentru calcularea perioadelor profetice).
-
-

i) o putere care hulește

ii) face război împotriva sfinților și-i biruiește

iii) o gură care rostește vorbe mari

iv) „puterea cornului celui mic” apare atunci când cele trei puteri care au rămas de la conducerea romană păgână sunt îndepărtate

v) avea să stea în picioare aceeași durată de timp, 1260 de ani

vi) această putere avea să înceteze

„Cele patruzeci și două de luni reprezintă aceeași perioadă ca ,o vreme, două vremi și o jumătate de vreme,’ trei ani și jumătate sau 1260 de zile, din Daniel 7 – timpul în care puterea papală urma să persecute pe poporul lui Dumnezeu. Această perioadă ... a început cu supremația papală, în anul 538 d. Hr. și s-a încheiat în anul 1798. În anul acela, papa a fost luat prizonier de armata franceză, puterea papală a primit rana de moarte și astfel s-a împlinit profeția: ,Cine duce pe alții în robie va merge și el în robie.’ (Apocalipsa 13:10).” – *Marea luptă*, pag. 437.

„Armata franceză a intrat în Roma și l-a luat pe prizonier papa, care a murit în exil. Deși la scurt timp după aceea a fost ales un alt papă, ierarhia papală n-a mai ajuns niciodată să dețină puterea pe care o avusese mai înainte.” – *Marea luptă*, pag. 264.

3. UN TIMP DE PERSECUȚIE

a. În ce an a fost întemeiată puterea papalității?

„Cei 1260 de ani ai supremației papale au început în anul 538 d. Hr.” – *Marea luptă*, pag. 264.

b. Unde au găsit cei credincioși un adăpost atunci când au fost persecutați pentru că nu au acceptat ereziile papale? Apocalipsa 12:6.

„Puterea papală a căutat să ascundă de popor cuvântul adevărului și le-a pus înaintea martori falși care să-i contrazică mărturia. Când Biblia a fost proscrisă de autoritatea religioasă și civilă; când mărturia ei a fost falsificată și s-a făcut orice efort pe care o puteau inventa oamenii sau demonii, pentru a abate mintea oamenilor de la ea; când acei care îndrăzneau să vestească adevărurile ei sfinte erau urmăriți, trădați, torturați, îngropați în celulele temnițelor, martirizați pentru credința lor sau obligați să fugă în fortărețele munților și în peșterile și viziunile pământului – atunci au proorocit îmbrăcați în saci cei doi martori credincioși. Cu toate acestea, ei și-au continuat mărturia în toată perioada celor 1260 de ani. În timpurile cele mai întunecate, au existat oameni credincioși care au iubit Cuvântul lui Dumnezeu și erau geloși pentru onoarea Sa. Acestor slujitori credincioși le-a fost dată înțelepciunea, puterea și autoritatea să vestească adevărul Său în tot acest timp.” – *Marea luptă*, pag. 265.

4. ÎNȘELÂNDU-I PE OAMENI

a. Care era adevăratul caracter al învățătorilor care nu foloseau Biblia? 2 Ioan 7, 9.

„Satana știa bine că Sfintele Scripturi îi vor face pe oameni în stare să discearnă amăgirile lui și să reziste puterii lui. Însuși Mântuitorul lumii a rezistat atacurilor lui prin Cuvânt. La orice asalt, Hristos prezenta scutul adevărului veșnic, spunând: ‚Stă scris!‘ La orice sugestie a vrăjmașului, El Se împotriva cu înțelepciunea și puterea cuvântului. Pentru ca Satana să-și poată menține dominația asupra oamenilor și pentru a consolida autoritatea uzurpatorului papal, trebuie să-i împiedice să cunoască Scripturile. Biblia îl înalță pe Dumnezeu și-i așază pe oamenii mărginiți în locul care li se cuvine; de aceea adevărurile ei sfinte trebuia ascunse și suprimate. Această logică a fost adoptată de Biserica Romană. Timp de sute de ani, răspândirea Bibliei a fost interzisă. Oamenilor le-a fost interzis să o citească sau să o aibă în casele lor și preoții și prelații fără principii interpretau învățăturile ei pentru a susține pretențiile lor. În felul acesta, papa a ajuns să fie aproape universal recunoscut ca vicerege al lui Dumnezeu pe pământ, înzestrat cu autoritate peste biserică și stat.” – *Marea luptă*, pag. 48.

b. Ce plan a avut Satan pentru a câștiga supunerea întregii lumi și ce instituții au atacat agenții lui în mod continuu? 2 Tesaloniceni 2:4.

„Arhiamăgitorul nu-și terminase lucrarea. El era hotărât să adune lumea creștină sub steagul său și să-și exercite puterea prin viceregele lui, pontiful cel mândru care pretindea că este reprezentantul lui Hristos. El și-a atins scopul prin păgânii pe jumătate convertiți, prin prelații ambițioși și prin clericii iubitori de lume. Din când în când, se țineau concilii mari în care erau convocați demnitari ai bisericii din toată lumea. Aproape în fiecare conciliu, Sabatul, pe care l-a instituit Dumnezeu, era coborât din ce în ce mai mult, în

timp ce duminica era înălțată în aceeași măsură. În felul acesta, sărbătoarea păgână a ajuns în cele din urmă să fie onorată ca o instituție divină, în timp ce Sabatul biblic a fost declarat o relicvă a iudaismului, iar păzitorii lui au fost declarați blestemați.

Marele apostat reușise să se înalțe ,mai presus de ce se numește Dumnezeu, sau de ce este vrednic de închinare.’ (2 Tesaloniceni 2:4). El îndrăznise să schimbe singurul precept al Legii divine care îndreaptă, fără greș, toată omenirea către viul și adevăratul Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 50.

Joi

16 ianuarie

5. SEMNUL

a. Care este un semn al caracteristicii majore a marelui amăgitor și, în special, al agentului său omenesc? Apocalipsa 14:9.

„Caracteristica specifică a fiarei și, prin urmare, a chipului ei este călcarea poruncilor lui Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 443.

b. Ce ar trebui să-i caracterizeze pe copiii lui Dumnezeu și care este semnul acesteia? Ezechiel 20:12, 20; 2 Ioan 6.

„În porunca a patra, Dumnezeu este descoperit ca fiind Creatorul cerului și al pământului și prin aceasta se deosebește de toți zeii falși. Ziua a șaptea a fost sfințită ca zi de odihnă pentru om pentru că este memorialul lucrării de creațiune. Ea fost menită să păstreze pentru totdeauna în mințile oamenilor pe viul Dumnezeu ca izvor al existenței și ca obiect al adorării și închinării. Satan se luptă să-i abată pe oameni de la credințioșia față de Dumnezeu și de la ascultarea de legea Sa; de aceea eforturile lui sunt îndreptate în mod deosebit împotriva acelei porunci care Îl prezintă pe Dumnezeu drept Creator.” – *Marea luptă*, pag. 51.

„După cum Sabatul a fost semnul care i-a deosebit pe izraeliți când au ieșit din Egipt ca să intre în Canaanul pământesc, la fel este un semn care îl deosebește pe poporul lui Dumnezeu când iese din lume ca să intre în odihna cerească.” – *Maranatha*, pag.244 eng.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. **Cum a înfățișat Dumnezeu istoria așa încât diferitele puteri mondiale să poată fi recunoscute?**
2. **Ce arată clar că papalitatea este împlinirea simbolului cornului celui mic?**
3. **Ce metode și mijloace au fost folosite de papalitate pentru a-și întări autoritatea?**
4. **Cum își menține papalitatea puterea asupra propriului ei popor?**
5. **Care este deosebirea fundamentală dintre cele două semne?**

Intoleranță religioasă

„Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.” (Ioan 7:17).

„În toate veacurile, Satana a prigonit poporul lui Dumnezeu” – *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 480.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 290-294.
Testimonies, vol. 6, pag. 403, 404.

Duminică

19 ianuarie

1. ÎN SPATELE INTOLERANȚEI RELIGIOASE

- a. **Când cei trei evrei au fost scăpați printr-o minune în timpul lui Daniel, ce greșală a comis regele chiar și atunci când a recunoscut măreția lui Dumnezeu? Daniel 3:28, 29.**

„Era drept ca regele să facă o mărturisire publică și să caute să-L înalțe pe Dumnezeul cerului mai presus de toți ceilalți zei; dar, în străduința lui de a-i obliga pe suspușii săi să facă o mărturisire asemănătoare a credinței și să dea pe față același respect, Nebucadnețar își depășea dreptul de suveran vremelnic. El nu avea dreptul, nici civil, nici moral, să-i amenințe cu moartea pe oameni, pentru că nu se închinau lui Dumnezeu, cum nu-l avea nici pe acela ca, prin decret, să dea pradă flăcărilor pe toți aceia care refuzau să se închine chipului de aur. Dumnezeu nu impune niciodată omului ascultare. El îi lasă pe toți liberi să aleagă cui doresc să-i slujească.” – *Profeți și regi*, pag. 422.

- b. **Cum i-au tratat oamenii neconvertiți ai bisericii pe eretici în toate veacurile? Faptele Apostolilor 4:1-3, 15-18.**
-

„[În primele secole] s-a cerut o luptă disperată din partea acelor care au vrut să fie credincioși pentru a se împotrivi cu fermitate amăgirilor și urâciunilor care erau ascunse sub hainele preoțești și erau introduse în biserică. Biblia nu era acceptată ca măsură a credinței. Doctrina libertății religioase a fost considerată erezie, iar susținătorii ei au fost urâți și proscrși.” – *Marea luptă*, pag. 42.

Luni

20 ianuarie

2. ATITUDINI DE BIRUIT

a. Ce descrie Dumnezeu ca sprijinind intoleranța religioasă și declanșând persecuția împotriva celor credincioși? Isaia 65:2-5.

„Același spirit al lui Cain, care îi face pe oameni să acuze, să condamne, să trimită la închisoare și la moarte pe semenii lor a devenit mai puternic în lumea noastră. Călcătorii poruncilor clare ale lui Dumnezeu sunt instigați de spiritul lui Satan să-i rănească pe semenii lor, pentru că se deosebesc de ei în credința lor religioasă. Ei nesocotesc legea lui Dumnezeu, dând legi omenesti și încercând, prin invențiile lor crude, să-i constrângă pe oameni să-L hulească pe Dumnezeu, așa cum fac și ei. Dar ei nu au nici un drept să facă acest lucru. Cei care-i condamnă la durere și moarte pe semenii lor din cauza diferenței de religie vor primi aceeași sentință dacă vor continua în nelegiuirea lor. Prin lucrarea lor, ei arată că dacă Hristos ar veni a doua oară așa cum a venit prima dată, ei L-ar lepăda și L-ar condamna la moarte.” – *The Signs of the Times*, 21 martie 1900.

b. Ce învățături ale lui Hristos lovesc în inima intoleranței? Matei 7:12; Ioan 14:15.

„Misiunea lui Hristos nu este aceea de a-i constrânge pe oameni să-L primească. Numai Satan și oamenii stăpâniți de duhul lui caută să forțeze conștiința. Sub pretenția răvnei pentru dreptate, oamenii care sunt asociați cu îngerii răi aduc suferință asupra semenilor lor, pentru a-i converti la ideile lor religioase, dar Hristos Se arată totdeauna plin de îndurare, căutând să câștige inimile oamenilor prin descoperirea iubirii Sale. El nu poate să îngăduie un rival în suflet, nici să primească un serviciu făcut pe jumătate; El dorește o

slujire de bună voie, predarea voită a inimii făcută sub constrângerea iubirii. Nu poate exista o dovadă mai puternică, că avem duhul lui Satan, decât tendința de a-i răni și distruge pe aceia care nu apreciază lucrarea noastră sau lucrează contrar ideilor noastre.” – *Hristos lumina lumii*, pag. 409.

”Caracterul lui Dumnezeu este exprimat în legea Sa; și pentru ca voi să fiți în armonie cu Dumnezeu, principiul legii Sale ar trebui să fie izvorul fiecăreia dintre acțiunile voastre.” – *Pildele Domnului Hristos*, pag. 311.

Marți

21 ianuarie

3. UN CONTRAST

a. Cu ce cuvinte a încercat Hristos să corecteze intoleranța amară prezentă chiar în mijlocul iubiților Săi ucenici? Luca 9:54, 55. Ce contrast a prezentat El față de acei care folosesc forța? Apocalipsa 3:20; Ioan 6:66-69.

---

b. Ce putem învăța din metodele lui Hristos de a ajunge la inimi și a angaja lucrători? Apocalipsa 3:18; Matei 4:17-20.

„Predicatorii și învățătorii noștri trebuie să reprezinte înaintea unei lumi pierdute iubirea lui Dumnezeu. Cuvântul să fie rostit cu inima plină de duioșie. Toți cei greșiți trebuie tratați cu bunătatea lui Hristos. Dacă acei pentru care lucrați nu înțeleg adevărul imediat, nu-i muștrați, nu-i criticați și nu-i condamnați. Amintiți-vă că trebuie să-L reprezentați pe Hristos în smerenia, blândețea și iubirea Sa. Trebuie să ne așteptăm să întâmpinăm necredință și împotrivire. Adevărul a avut întotdeauna de întâmpinat aceste elemente. Dar, chiar dacă aveți de întâmpinat cea mai dârză împotrivire, nu-i condamnați pe împotrivorii voștri. S-ar putea ca ei să creadă, ca și Pavel, că fac o lucrare pentru Dumnezeu, și față de unii ca aceștia noi trebuie să manifestăm răbdare, blândețe și îndelungă răbdare.” – *Testimonies*, vol. 6, pag. 124.

c. Ce atitudini trebuie să evităm de fiecare dată când vorbim despre adevărul sfânt cu cei ale căror păreri sunt poate diferite de ale noastre? Luca 11:52-54.

„Sunt unii care își îngăduie să manifeste ușurință, sarcasm sau batjocură față de cei care sunt diferiți de ei. Alții prezintă o serie de obiecții față de

orice vedere nouă; când se răspunde acestor obiecții cu cuvinte din Scriptură, ei nu primesc dovada prezentată, nici nu se lasă convinși. Investigațiile lor nu sunt pentru a ajunge la adevăr, ci scopul lor este mai degrabă de a încurca mințile altora.

Unii au crezut că dau dovadă de agerime sau superioritate intelectuală când pun în încurcătură mințile cu privire la ceea ce este adevăr. Ei recurg la argumente subtile, la jocul de cuvinte; ei profită pe nedrept de punerea de întrebări. Când se răspunde bine la întrebările lor, ei schimbă subiectul și aduc în discuție un alt punct pentru a nu recunoaște adevărul. Ar trebui neferim să îngăduim acest spirit care i-a controlat pe iudei.” – *Mărturii pt. predicatori*, pag. 98.

Miercuri

22 ianuarie

4. ÎNCERCAREA CREDINȚEI

a. Cum ilustrează profetul felul de a predica cuvântul în timpul lungii perioade când predomina intoleranța? Apocalipsa 11:1-3.

„Ei vor prooroci 1260 de zile, îmbrăcați în saci.’ În cea mai mare parte a acestei perioade de timp, acești martori ai lui Dumnezeu au rămas ascunși.” – *Marea luptă*, pag. 265.

b. De ce permite Domnul ca asupra poporului Său să se abată astfel de persecuții și încercări cumplite? 1 Petru 1:7; 2 Timotei 3:12.

„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui’ (2 Petru 3:9). El nu-i uită și nici nu-i neglijează pe copiii Săi; dar îngăduie celor nelegiuți să-și descopere adevăratul lor caracter, pentru ca nici unul din aceia care doresc să facă voia Sa să nu fie amăgit cu privire la ei. Pe lângă aceasta, cei dreți sunt puși în cuptorul necazurilor ca ei înșiși să fie curățiți; pentru ca exemplul lor să-i convingă pe alții de realitatea credinței și evlaviei; și de asemenea

purtarea lor statornică să-i condamne pe cei necredincioși și netemători de Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 44.

„În toate veacurile, Satan a persecutat pe poporul lui Dumnezeu. El i-a chinuit și i-a dat morții, dar murind, ei au devenit biruitori. Aceștia au dat mărturie despre Cineva mai puternic decât Satan. Oamenii răi pot chinui și omorî trupul, dar nu se pot atinge de viața care este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Ei îi pot încarcera pe bărbați și femei între zidurile închisorilor, dar nu le pot lega spiritul.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 480.

Joi

23 ianuarie

5. PUTERE DE A NE ÎMPOTRIVI ÎN TIMP DE ÎNCERCARE

a. Ce experiențe descoperă caracterul lui Dumnezeu în adevărații Săi urmași? Matei 3:11, 12; 20:22.

„Prin încercări și persecuție, slava – caracterul – lui Dumnezeu este descoperită în aleșii Săi. Credincioșii în Hristos, urâți și prizoniți de lume, sunt educați și formați în școala lui Hristos. Pe pământ ei merg pe cărări strâmte, sunt curățiți în cuptorul durerii. Ei Îl urmează pe Hristos prin lupte aspre; îndură lepădare de sine și trec prin dezamăgiri amare; dar în felul acesta ei ajung să cunoască blestemul păcatului și privesc cu scârbă asupra lui. Fiind părtași ai suferințelor lui Hristos, ei pot privi dincolo de negură, către slavă și să spună: ‚Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare care are să fie descoperită față de noi’ (Romani 8:18).” – *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 480.

b. Spre ce a îndreptat Pavel atenția credincioșilor când le-a întărit credința pentru timpul de persecuție din fața lor? Faptele Apostolilor 14:22.

c. Când oamenii dau voie spiritului lui Satan să-i conducă să persecute și să încerce să forțeze conștiința, ce ar trebui să ne amintim mereu? Matei 10:28; 5:11, 12.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Ce rătăcire stă la baza intoleranței și persecuției?
2. Care este temelia adevăratei credinței și a adevăratului serviciu al lui Hristos?
3. Ce ilustrează contrastul dintre adevărata credință și serviciu creștin și cele ale creștinismului cu numele?
4. Când și în ce împrejurări se manifestă adevărata credință înaintea omenirii și a întregului univers?
5. Ce efect ar trebui să aibă asupra urmașilor lui Hristos încercările și persecuțiile?

Sabat, 1 februarie 2003

**Darul Sabatului întâi
pentru fondul mondial de ajutor
în caz de dezastre**

Evenimentele recente care au avut loc sunt unele de mare necaz. Pământul se cutremură în pregătirea pentru evenimentele de încheiere ale istoriei acestei lumi. Când se întâmplă aceste lucruri în jurul nostru (sărăcie, molime, inundații și cutremure), este necesar să ne folosim mijloacele pentru a-i ajuta pe cei în nevoie.

„Am fost instruită să atrag atenția poporului nostru asupra capitolului cincizeci și opt din Isaia. Citiți acest capitol cu atenție și înțelegeți felul lucrării care va aduce viață în biserici. Lucrarea evangheliei trebuie dusă înainte prin generozitatea noastră, cât și prin eforturile noastre. Când întâlniți suflete suferinde care au nevoie de ajutor, ajutați-le. Când îi găsiți pe cei ce sunt flămânzi, hrăniți-i. Făcând astfel veți lucra în acord cu slujirea lui Hristos. Lucrarea sfântă a Maestrului a fost o lucrare binevoitoare. Poporul nostru de pretutindeni să fie încurajat să ia parte la aceasta.” – *Lucrarea de binefacere*, pag. 29.

„Starea de lucruri din lume arată că ne stau nemijlocit în față vremuri grele. Ziarele cotidiene sunt pline de relatări ale unui conflict teribil în viitorul apropiat. Jafuri îndrăznețe sunt la ordinea zilei. Grevele sunt obișnuite. Furturi și crime sunt comise în toate părțile.” *Testimonies*, vol.9, pag.11.

„Sărăcia și necazul din diferite familii vor ajunge la cunoștința noastră iar cei întristați și suferinzi va trebui să fie ușurați. Știm foarte puțin despre suferința omenească ce există pretutindeni în jurul nostru, dar, când avem ocazie, ar trebui să fim gata să dăm ajutor imediat acelor care trec prin mari greutăți.” *Lucrarea de binefacere*, pag.137.

Vă rugăm să vă amintiți de această lucrare importantă pe 1 februarie. Lăsați ca darul vostru să fie mijlocul prin care suferința să fie alinată și prin care să li se acorde ajutor acelor care se simt neajutorați. Fondurile colectate aici vor fi folosite pentru a ajuta victimele din toată lumea.

„Săracii sunt moștenirea lui Dumnezeu. Hristos Și-a dat viața pentru ei. El îi cheamă pe acei, pe care i-a lăsat să lucreze ca administratori ai Săi, să dăruiască cu generozitate din mijloacele care le-au fost încredințate pentru a-i ajuta pe cei săraci și pentru a sprijini lucrarea Sa pe pământ. Domnul este bogat în resurse. El i-a lăsat pe oameni să acționeze ca vistiernicii Săi în această lume. Ei trebuie să folosească în serviciul Său ceea ce El le-a dat.” *Idem.*, pag.272.

Departamentul de Binefacere al Conferinței Generale

Miezul nopții lumii

„Poporul Meu pierе din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința și Eu te voi lepăda și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi.” (Osea 4:6).

„Timp de secole, adevărul și rătăcirea s-au luptat pentru supremație.” – *Marea luptă*, pag. 263.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 56-58.

Hristos lumina lumii, pag.338, 339.

Duminică

26 ianuarie

1. O STARE DE PLÂNS

- a. Ce stare exista în Evul Întunecat și de ce nu a avut loc decât un mic progres în arte și știință în acea perioadă de timp? Isaia 60:2; 59:12, 13; Osea 4:1, 2; Ezechiel 33:32.

„Timp de sute de ani Europa n-a făcut nici un progres în știință, arte sau civilizație. O paralizie morală și intelectuală căzuse peste creștinătate.” – *Marea luptă*, pag. 57.

- b. Numai ce se putea aștepta de la oameni, dacă nici preoții nu cunoșteau Cuvântul lui Dumnezeu? Osea 4:6, 9; Maleahi 2:7.

„Dar ‚miezul zilei papalității a fost miezul nopții lumii.’ (J. A. Wylie – *The History of Protestantism*, b.1, ch.4). Sfintele Scripturi erau aproape necunoscute nu numai poporului, ci și preoților... Înșelătoria, avariția și desfrâul erau predominante. Oamenii nu se dădeau înapoi de la nici o crimă prin care puteau să câștige avere sau poziție. Palatele papilor și ale prelaților

erau scenele celor mai detestabile dezmățuri. Unii dintre pontifii care domneau erau vinovați de crime atât de revoltătoare, încât conducătorii pământești s-au străduit să-i detroneze pe acești demnitari ai bisericii ca fiind monștri prea josnici pentru a mai fi tolerați... Starea lumii sub puterea romană prezenta o împlinire înspăimântătoare și izbitoare a cuvintelor profetului Osea: [Osea 4:6, 1, 2 citat]. Acestea au fost rezultatele lepădării cuvântului lui Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag.57.

2. LUMINI ÎN ÎNTUNERIC

a. De ce au urât preoții și conducătorii papali lumina cuvântului lui Dumnezeu? Ioan 3:19, 20. Care a fost rezultatul final?

”Ca și fariseii din vechime, conducătorii papali urau lumina care le descoperea păcatele. Fiind îndepărtată Legea lui Dumnezeu, ca măsură a dreptății, ei exercitau o putere nelimitată și practicau viciul fără reținere.” – *Marea luptă*, pag. 57.

„Timp de secole, adevărul și rățacirea s-au luptat pentru supremație. În cele din urmă, răul a triumfat și adevărul cerului a fost alungat. [Ioan 3:19]. Această națiune a fost lăsată să culeagă roadele căii pe care a ales-o. Puterea restrângătoare a lui Dumnezeu a fost îndepărtată de la un popor care a disprețuit darul harului Său. Răului i-a fost îngăduit să ajungă la maturitate și toată lumea a văzut rodul respingerii intenționate a luminii.

Războiul împotriva Bibliei, purtat atât de multe secole în Franța, a culminat cu scenele Revoluției. Acea izbucnire teribilă a fost rezultatul firesc al suprimării Scripturilor de către Roma. Ea a prezentat cea mai izbitoare ilustrație la care lumea a fost martoră vreodată privind efectele guvernării papale – o ilustrație a rezultatelor către care a condus învățătura Bisericii Romane timp de mai mult de o mie de ani.” – *Marea luptă*, pag. 263.

b. Ce profeție a prevăzut că Domnul avea să aibă martori credincioși chiar și în acest timp de întuneric spiritual? Isaia 43:5, 6, 10.

„În mijlocul întunericii care se lăsase pe pământ, în timpul îndelungatei perioade a supremației papale, lumina adevărului nu a putut fi stinsă cu totul. În toate timpurile, au existat martori pentru Dumnezeu, bărbați care au cultivat credința în Hristos ca sigurul Mijlocitor între Dumnezeu și om, care au considerat Biblia ca singura regulă de viață și care au sfințit adevăratul Sabat. Posteritatea nu va ști niciodată cât de mult datorează lumea acestor bărbați. Au fost numiți eretici, motivele lor au fost atacate, caracterele lor au fost calomniate, scrierile lor au fost interzise, greșit interpretate sau deformate. Totuși ei au rămas hotărâți și și-au păstrat credința în curăția ei de la un secol la altul ca o moștenire sacră pentru generațiile viitoare.” – *Marea luptă*, pag. 58.

Marti

28 ianuarie

3. EVANGHELIA CEARARĂ ȘI PREȚIOASĂ

- a. **Ce exemplu a urmat Roma pentru a ascunde scrierile care ar fi fost o mărturie împotriva ei? Ieremia 36:22, 23.**

„Istoria poporului lui Dumnezeu din timpul secolelor de întuneric ale supremației Romei, este scrisă în ceruri, dar în rapoartele omenești ocupă puțin loc. În afara acuzațiilor persecutorilor lor, se găsesc prea puține urme despre existența lor. Politica Romei era de a șterge orice urmă de opoziție din învățăturile sau decretele ei. Ea a căutat să distrugă tot ceea ce era eretic, fie persoane, fie scrieri. Expresii de îndoială sau întrebări cu privire la autoritatea dogmelor papale erau suficiente pentru a pierde viața bogatului sau a săracului, a celui de sus sau de jos. Roma s-a străduit de asemenea să distrugă orice raport al cruzimii ei față de dizidenți. Conciliile papale au decretat ca acele cărți sau scrieri care conțineau asemenea rapoarte să fie date flăcărilor. Înainte de inventarea tiparului, cărțile erau puține la număr și într-o formă nepotrivită pentru a fi păstrate; de aceea romaniștii nu au putut fi împiedicați să-și aducă la îndeplinire scopul.” – *Marea luptă*, pag. 58, 59.

- b. **Ce fel de persecuție au suferit creștinii britanici – și de ce fel de corupție au reușit ei să scape timp de mulți ani? Matei 23:15.**
-

„Nici o biserică aflată în interiorul jurisdicției Romei n-a fost lăsată prea mult timp netulburată să se bucure de libertatea de conștiință. Îndată ce a obținut puterea, papalitatea a și întins brațele pentru a zdrobi pe toți cei care refuzau să recunoască dominația ei și, una după alta, bisericile s-au supus stăpânirii ei.

În Marea Britanie, creștinismul primar prinsese rădăcini foarte de timpuriu. Evanghelia primită de britani în primele veacuri era nepătată de apostazia romană. Persecuția din partea împăraților păgâni, care se întinsese chiar până la aceste tărâmurii, a fost singurul dar pe care primele biserici din Britania l-au primit din partea Romei...

Când saxonii au invadat Britania, păgânismul a câștigat supremația. Cuceritorii au considerat un lucru nedemn de a fi învățați de sclavii lor și creștinii au fost constrânși să se retragă în munți și în mlaștinile sălbatice. Totuși, lumina ascunsă pentru un timp, a continuat să ardă.” – *Marea luptă*, pag. 59.

Miercuri

29 ianuarie

4. UN CENTRU MISIONAR

a. **Întrucât creștinii credincioși din Anglia erau persecutați de păgâni, ce instrucțiune au urmat ei și care a fost rezultatul? Matei 10:22-24.**

„Mulți creștini, care au fugit de persecuția din Anglia, au găsit refugiu în Scoția; de aici adevărul a fost dus în Irlanda și, în toate țările acestea, el a fost primit cu bucurie.” – *Marea luptă*, pag. 59.

b. **Numiți câteva dintre activitățile misionarilor curajoși din Irlanda.**

„Din Irlanda a venit piosul Columba și colaboratorii lui care, adunând în jurul lor pe credincioșii împreună pe insula singuratică Iona, au făcut din ea centrul lucrării lor misionare. Printre acești evangheliști se găsea și un păzitor al Sabatului biblic și astfel acest adevăr a fost introdus între oameni. La Iona a fost întemeiată o școală din care au plecat misionari nu numai în Scoția și Anglia, ci și în Germania, Elveția și chiar Italia.” – *Marea luptă*, pag. 59.

c. Descrieți contrastul vizibil dintre misionarii lui Columba și conducătorii papali care au început propria lor cucerire a Britaniei. Matei 10:7-10; 11:8; 23:1-7.

„Roma își ațintise privirile asupra Britaniei și s-a hotărât să o aducă sub stăpânirea ei. În secolul al VI-lea, misionarii ei au întreprins convertirea saxonilor păgâni. Ei au fost primiți cu bunăvoință de către barbarii mândri și au convins multe mii dintre ei să recunoască credința romană. Pe măsură ce lucrarea înainta, conducătorii papali și convertiții lor s-au întâlnit cu creștinii primari. Între ei exista un contrast izbitor. Cei din urmă erau simpli, umili și conform Scripturilor în caracter, învățatură și obiceiuri, în timp ce primii dădeau pe față superstiția, pompa și aroganța papilor. Emisarul Romei a cerut ca aceste biserici creștine să recunoască supremația suveranului pontif. Britanii au răspuns cu blândețe că doreau să-i iubească pe toți oamenii, dar că papa nu are drept de supremație în biserică și că ei îi puteau da doar supunerea datorată oricărui urmaș al lui Hristos.” – *Marea luptă*, pag. 59, 60.

Joi

30 ianuarie

5. UN SINGUR DOMN ȘI ÎNVĂȚĂTOR

a. La ce principiu au aderat credincioșii din Britania? Matei 23:8-10. Ca urmare, cărei reacții a trebuit să-i facă față?

„S-au făcut încercări repetate pentru a câștiga supunerea lor față de Roma; dar acești creștini umili [din Britania], uimiți de mândria manifestată de emisarii ei, au răspuns categoric că nu recunosc alt stăpân decât pe Hristos. Acum s-a descoperit adevăratul spirit al papalității. Conducătorul roman le-a spus: ‚Dacă nu vreți să-i primiți pe frații care vă aduc pacea, veți primi dușmanii care vă vor aduce războiul. Dacă nu vă uniți cu noi pentru a arăta saxonilor calea vieții, veți primi de la ei lovitura de moarte.’ (J. H. Merle D’Aubigne, *History of the Reformation of the Sixteenth Century*, b. 17, ch.2). Acestea nu erau simple amenințări. Războiul, intriga și înșelăciunea au fost folosite împotriva acestor martori ai credinței biblice,

până când bisericile din Britania au fost distruse sau obligate să se supună autorității papei.” – *Marea luptă*, pag. 60.

- b. În timp ce credincioșii creștini se luptau cu tirania papală de-a lungul acestor secole, ce avea loc în alte părți ale lumii? Țefania 3:12, 13.**

„Timp de multe secole, în țările din afara jurisdicției Romei, au existat grupe de creștini care au rămas aproape cu totul libere de corupția papală. Ele erau înconjurate de păgânism și, în decursul secolelor, au fost contaminate de rătăcirile lui; dar au continuat să privească Biblia ca singura regulă de credință și au aderat la multe dintre adevărurile ei. Acești creștini credeau în perpetuitatea Legii lui Dumnezeu și păzeau Sabatul poruncii a patra. Biserici care au ținut această credință și practică au existat în Africa Centrală și printre armenii din Asia.” – *Marea luptă*, pag. 60.

Vineri

31 ianuarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. Cât de mare era ignoranța care domina în Europa în timpul Evului Mediu?**
- 2. Ce dovadă avem despre adevărul cel viu în acest timp?**
- 3. Care a fost urmarea persecuțiilor pe care a încercat Roma să le ascundă?**
- 4. Ce întreprindere misionară în Britania a aprins atenția Romei?**
- 5. Ce trebuie să învățăm din contrastul dintre creștinii simpli și reprezentanții papali?**

Valdenzii

„Prea iubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care fost dată sfinților odată pentru totdeauna.” (Iuda 3).

„Valdenzii au sacrificat prosperitatea materială de dragul adevărului.”
– *Marea luptă*, pag. 64.

Recomandare pentru studiu: *Hristos lumina lumii*, p. 340, 341.
Marea luptă, pag.60-75.

Duminică

2 februarie

1. VALDENZII

- a. De ce au avut valdenzii secolului al XII-lea vederi mai clare despre „credința dată sfinților odată pentru totdeauna” decât papalitatea? Ioan 7:16, 17.

„Dintre cei care au rezistat abuzurilor puterii papale, cei mai remarcabili au fost valdenzii. Chiar în țara în care papalitatea își stabilise scaunul, acolo s-a rezistat cel mai hotărât înșelăciunii și corupției ei. Timp de secole, bisericile Piemontului și-au păstrat independența; dar în cele din urmă, a sosit timpul când Roma a insistat să se supună. După lupte fără rezultat împotriva tiraniei ei, conducătorii acestor biserici au recunoscut, împotriva voii lor, supremația puterii căreia se părea că întreaga lume îi aduce omagiu. Au fost însă unii care au refuzat să se supună autorității papei sau prelatului. Ei erau hotărâți să-și păstreze credincioșia față de Dumnezeu și să mențină curăția și simplitatea credinței lor. A avut loc o despărțire. Acei care au

aderat la vechea credință s-au retras; unii, părăsind Alpii natali, au ridicat steagul adevărului în țări străine.” – *Marea luptă*, pag.61.

b. Pe ce și-au bazat acești oameni simpli credința și de ce părea aceasta a fi nouă? Iuda 3.

„Credința lor nu era primită de curând. Credința religioasă [a creștinilor valdenzi] era o moștenire de la părinții lor. Ei se luptau pentru credința bisericii apostolice.” – *Marea luptă*, pag. 61.

Luni

3 februarie

2. O CREDINȚĂ BAZATĂ PE BIBLIE

a. Întrucât valdenzii au fost printre primele popoare care au primit Scripturile în propria lor limbă, ce au învățat ei pe alții cu privire la Roma? Apocalipsa 17:1-6.

„Valdenzii au fost printre primele popoare din Europa care au obținut o traducere a Sfintelor Scripturi. Cu sute de ani înainte de Reformă, ei aveau Biblia sub formă de manuscris în limba lor maternă. Ei aveau adevărul curat și aceasta a făcut din ei ținta deosebită a urii și persecuției. Ei declarau că biserica Romei este Babilonul apostaziat din Apocalipsa și, cu primejdia vieții lor, s-au împotrivit stricăciunii ei. În timp ce, sub presiunea unei persecuții îndelungate, unii și-au compromis credința, cedând puțin câte puțin din principiile ei distincte, alții au ținut cu tărie la adevăr. Prin secolele de întunecime și apostazie au existat valdenzi care n-au recunoscut supremația Romei, au respins închinarea la chipuri ca fiind idolatrie și au păzit adevăratul Sabat. Ei și-au păstrat credința în cele mai aprige furtuni ale împotrivirii. Deși măcelăriți de lăncile ducilor de Savoia și arși pe rugurile Romei, ei au stat neclintii de partea Cuvântului lui Dumnezeu și a onoarei Sale.” – *Marea luptă*, pag. 62.

- b. Întrucât au fost rânduiți să împlinescă profeția din Evrei 11, unde se întâlneau valdenzii ca să se închine, în contrast cu închinătorii din catedralele papale? Evrei 11:38-40; Ioan 4:23, 24.
-

„În spatele fortărețelor înalte ale munților – refugiul celor persecutați și oprimați din toate timpurile – valdenzii și-au găsit locul de refugiu. Aici, lumina adevărului a continuat să ardă în mijlocul întunericului Evului Mediu. Aici, martorii adevărului au păstrat vechea credință timp de o mie de ani” – *Marea luptă*, pag. 62.

Marti

4 februarie

3. EIAU ÎNVĂȚAT PE ALȚII CUVÂNTUL

- a. Care era temelia vieții, credinței și educației valdenzilor? Cum a fost transmis acest lucru copiilor lor? Deuteronomul 6:6, 7.
-

„Valdenzii și-au sacrificat prosperitatea materială de dragul adevărului și, cu răbdare stăruitoare, trudeau pentru pâinea lor. Fiecare petec de pământ arabil din munți era cultivat cu grijă; văile și coastele mai puțin fertile erau făcute să aducă rod. Economia și o aspră renunțare la sine formau o parte din educația pe care copiii o primeau ca singura lor moștenire. Ei erau învățați că Dumnezeu intenționează ca viața să fie o școală și că dorințele lor puteau fi împlinite numai prin efort personal, prevedere, grijă și credință. Procesul era anevoios și obositor dar era folositor, exact ceea ce trebuie omului în starea lui căzută, școala pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru educarea și dezvoltarea lui. În timp ce tineretul era deprins cu truda și greutățile, nu era neglijată nici cultura intelectuală. Ei erau învățați că toate puterile lor aparțineau lui Dumnezeu

și că toate trebuia cultivate și dezvoltate pentru serviciul Său. – *Marea luptă*, pag.64.

b. Ce mare contrast era vizibil între pastorii valdenzi și preoții semeți ai Romei? Matei 20:28.

„Pastorii [valdenzilor], în contrast cu preoții semeți ai Romei, urmau exemplul Domnului lor care a venit nu ca să I se slujească, ci ca să slujească”. Ei hrăneau turma lui Dumnezeu, conducând-o la pășunile verzi și la apele vii ale sfântului Său Cuvânt...

Tinerii primeau educația de la pastorii lor. În timp ce se dădea atenție ramurilor de cultură generală, Biblia era studiul de căpetenie. Evangheliile lui Matei și Ioan erau memorate ca și multe din epistole. Ei erau angajați de asemenea și la copierea Scripturilor. Unele manuscrise cuprindeau Biblia întregă, altele numai părți scurte din ea la care erau adăugate unele explicații clare ale textului de către cei ce erau în stare să comenteze Scripturile. În felul acesta, erau aduse la lumină comorile adevărului ascunse timp îndelungat de cei care căutau să se înalțe mai presus de Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 65.

Miercuri

5 februarie

4. MISIONARI ACTIVI

a. Pentru ce îi pregătea pe valdenzi educația lor, și ce era considerat a fi o parte importantă a pregătirii lor? 2 Timotei 2:3-5.

„Spiritul lui Hristos este un spirit misionar. Primul impuls al unei inimi renăscute este să aducă și pe alții la Mântuitorul. Acesta era spiritul creștinilor valdenzi. Ei considerau că Dumnezeu cerea de la ei mai mult decât numai să păstreze adevărul în curăția lui în propriile lor biserici; că asupra lor apăsa răspunderea solemnă de a lăsa lumina lor să strălucească pentru aceia care se găseau în întuneric. Prin puterea cea mare a Cuvântului lui Dumnezeu, ei căutau să rupă sclavia pe care Roma o impusese. Pastorii valdenzi erau pregătiți ca misionari; fiecăruia care dorea să intre în lucrare i se cerea mai

întâi să câștige experiență ca evanghelist. Înainte de a primi răspunderea unei biserici din patrie, un pastor trebuia să slujească trei ani într-un câmp misionar. Acest serviciu care cerea de la început lepădare de sine și sacrificiu, era un început potrivit pentru viața pastorilor din acele timpuri care încercau sufletele oamenilor. Tinerii care primeau hirotonisirea pentru slujba sfântă, nu aveau în față perspectiva bogăției și slavei pământești, ci o viață de trudă și primejdie și, poate, soarta de martir.” – *Marea luptă*, pag. 67.

b. Cum duceau ei poporului adevărul pe cât posibil fără a trezi împotrivirea preoților? Matei 10:16.

„Dacă ar fi făcut cunoscut scopul misiunii lor, aceasta ar fi însemnat zădărnicierea ei; de aceea [misionarii valdenzi] își ascundeau cu grijă adevărata lor identitate. Fiecare pastor cunoștea o meserie sau profesie și misionarii își îndeplineau lucrarea la adăpostul unei îndeletniciri obișnuite. De obicei o alegeau pe aceea de comerciant sau vânzător ambulant. ,Duceau mătăsurii, bijuterii și alte articole, care nu se puteau procura ușor în timpul acela decât din târguri îndepărtate; ei erau bine primiți ca negustori acolo, unde ar fi fost disprețuiți ca misionari.’ (Wylie, b.1, ch.7). În tot timpul, inimile lor erau înălțate către Dumnezeu pentru înțelepciunea de a oferi o comoară mai prețioasă decât aurul sau pietrele prețioase. Ei purtau în ascuns exemplare întregi sau părți din Biblie; și, oricând se prezenta ocazia, atrăgeau atenția clienților la aceste manuscrise. Adesea, în felul acesta se trezea interesul de a citi Cuvântul lui Dumnezeu și unele părți din el erau lăsate cu bucurie aceluia care doreau să-l primească.” – *Marea luptă*, pag. 68.

Joi

6 februarie

5. CUVÂNTUL ESTE DUH ȘI VIAȚĂ

a. Ce exemplu au urmat valdenzii și pastorii lor? Ioan 4:31-34.

„Valdenzii doreau cu tărie să frângă pâinea vieții acestor suflete înfometate, să le prezinte soliile de pace din făgăduințele lui Dumnezeu și să le îndrepte spre Hristos ca singura lor speranță de mântuire...”

Misionarul valdenz descoperea cu zel minților interesate adevărurile prețioase ale evangheliei. El prezenta cu prudență porțiunile scrise cu grijă din Sfintele Scripturi... Cu buze tremurânde și cu ochii în lacrimi, adesea plecat pe genunchi, prezenta fraților lui făgăduințele prețioase care descopereau unica speranță a păcătosului.” – *Marea luptă*, pag. 69, 70.

b. Ce dorință a făcut posibil ca această biserică să supraviețuiască eforturilor repetate de a fi exterminată? Faptele Apostolilor 11:23.

„Persecuțiile care s-au abătut timp de multe secole asupra acestui popor temător de Dumnezeu, au fost suportate de ei cu o răbdare și hotărâre care L-au onorat pe Răscumpărătorul lor. În ciuda cruciadelor contra lor și a măcelului inuman, la care au fost supuși, ei au continuat să-și trimită misionarii pentru a răspândi adevărul prețios. Erau vânați și omorâți, dar sângele lor uda sămânța semănată, care nu înceta să aducă roade. În felul acesta, valdenzii au dat mărturie pentru Dumnezeu cu secole înainte de nașterea lui Luther. Împrăștiati prin multe țări, ei au semănat semințele reformei, care a început în timpul lui Wycliffe, s-a lărgit și s-a adâncit în zilele lui Luther și trebuie să fie dusă mai departe până la încheierea timpului de către aceia care sunt de asemenea gata să sufere totul pentru ‚Cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Isus Hristos.’ (Apocalipsa 1:9).” – *Marea luptă*, pag. 74, 75.

Vineri

7 februarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Ce însușiri erau văzute la valdenzi?
2. Ce i-a făcut în stare să identifice adevăratul caracter al Romei?
3. De ce au înțeles valdenzii clar Scripturile?
4. Ce lucrare deosebită au făcut ei cu riscul vieții lor?
5. De ce binecuvântări s-a bucurat acest popor și le-a transmis și altora?

Luceafărul de dimineață

„Frica de Domnul este începutul înțelepciunii, toți cei ce o păzesc au o minte sănătoasă și slava Lui ține în veci.” (Psalmii 111:10).

„Marea mișcare pe care a inițiat-o Wycliffe, care trebuia să libereze conștiința și mintea, să pună în libertatea națiunile, care au fost legate timp îndelungat la carul triumfal al Romei, și-a avut izvorul în Biblie.” – *Marea luptă*, pag. 93.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 76-93
Educația, pag. 103-106.

Duminică

9 februarie

1. PREGĂTIREA

a. Ce speranță a nutrit poporul lui Dumnezeu de-a lungul Evului întunecat? Romani 13:12.

„În secolul al XIV-lea, s-a ridicat în Anglia ‚Luceafărul Reformei’. John Wycliffe a fost vestitorul Reformei, nu numai pentru Anglia, ci pentru toată creștinătatea. Marele protest care i-a fost dat să-l pronunțe împotriva Romei, n-a mai putut fi adus la tăcere niciodată. Acel protest a deschis lupta care urma să rezulte în emanciparea indivizilor, a bisericilor și a popoarelor.” – *Marea luptă*, pag. 76, 77.

b. Deși Wycliffe a primit o educație cu vederi largi ca și ceilalți, în ce a constat diferența în cazul lui? Psalmii 111:10; 119:99.

„Wycliffe a primit o educație cu vederi largi și pentru el temerea de Dumnezeu era începutul înțelepciunii. El a fost remarcat în colegiu, atât pentru evlavia lui arzătoare, cât și pentru talentele lui deosebite și erudiția

lui. În setea lui după cunoștință, a căutat să-și însușească toate disciplinele de învățatură... În timp ce putea să mânuiască armele Cuvântului lui Dumnezeu, el își însușise disciplina intelectuală din școli și înțelegea metodele învățaților.” – *Marea luptă*, pag. 77.

Luni

10 februarie

2. WYCLIFFE STUDIAZĂ SCRIPTURILE

a. În ce limbi erau disponibile Scripturile în timpul lui Wycliffe?

„Wycliffe a început studiul Scripturilor pe când era încă la colegiu. În timpurile acelea îndepărtate, când Biblia exista numai în limbile antice, doar învățații puteau să afle calea către izvorul adevărului care era închisă pentru clasele neinstruite. Astfel, calea fusese deja pregătită pentru lucrarea viitoare de reformator a lui Wycliffe.” – *Marea luptă*, pag. 77.

b. Cum a repetat Wycliffe experiența lui Ieremia și a psalmistului când a studiat cuvântul lui Dumnezeu? Ieremia 15:16; Psalmii 119:130.

„Când atenția lui Wycliffe a fost îndreptată către Scripturi, el s-a angajat în cercetarea lor cu aceeași temeinicie care îl făcuse în stare să-și însușească învățătura scolastică. Până atunci, el simțise o mare lipsă, pe care nici studiile sale scolastice, nici învățătura bisericii nu o putuseră satisface. În

Cuvântul lui Dumnezeu a găsit ceea ce căutase mai înainte în zadar. Aici a văzut planul de mântuire descoperit și pe Hristos proclamat ca singurul Apărător al omului. S-a predat în slujba lui Hristos și s-a hotărât să vestească adevărurile pe care le descoperise.” – *Marea luptă*, pag. 77, 78.

Marti

11 februarie

3. DEMASCÂND ABUZURILE PAPALE

- a. **După ce a petrecut o perioadă peste hotare pentru a apăra coroana Angliei de abuzurile Romei, ce i-a dat lui Wycliffe încrederea să continue să vorbească deschis? Ioan 5:39; Genesa 15:1.**

„Wycliffe a fost chemat să apere drepturile coroanei engleze împotriva abuzurilor Romei și, fiind numit ambasador regal, a petrecut doi ani în Țările de Jos în dezbateri cu trimișii papei. Aici a venit în legătură cu eclesiasticii din Franța, Italia și Spania și a avut ocazia să vadă în spatele cortinei și să capete o înțelegere a multor lucruri care ar fi rămas ascunse pentru el în Anglia. A înțeles multe aspecte care urmau să-i dea subiecte pentru lucrările lui de mai târziu. În acești reprezentanți de la curtea papală, el a citit caracterul adevărat și scopurile acestei ierarhii. S-a întors în Anglia pentru a repeta învățăturile lui de mai înainte mai pe față și cu un zel mai mare, declarând că lăcomia, mândria și înșelăciunea erau dumnezeii Romei. ...

Imediat după întoarcerea lui în Anglia, Wycliffe a fost numit de rege preot la Lutterworth. Aceasta era o asigurare că, cel puțin monarhului, nu-i displicuse vorbirea lui deschisă. Influența lui Wycliffe se simțea atât în orientarea acțiunilor curții regale, cât și în modelarea credinței națiunii.

Curând tunetele papale s-au repezit contra lui. Trei bule au fost trimise în Anglia – universității, regelui și prelaților – toate poruncind măsuri imediate și hotărâte pentru a-l aduce la tăcere pe învățătorul ereziei.” – *Marea luptă*, pag. 81, 82.

- b. **În ce fel și-a împlinit Domnul făgăduința de a-i păzi pe slujitorii Săi și de a deschide calea pentru dezvoltarea Reformei? Isaia 54:17.**
-
-

„Sosirea bulelor papale a impus aplicarea în întreaga Anglie a unui ordin categoric pentru arestarea și întemnițarea ereticului. Aceste măsuri indicau direct spre rug. Părea sigur că Wycliffe trebuia să cadă curând pradă răzbunării Romei. Dar Acela care spusese unui patriarh din vechime: ‚Nu te teme... Eu sunt scutul tău.‘ (Genesa 15:1), Și-a întins din nou mâna să-l ocrotească pe slujitorul său. Moartea a venit, dar nu pentru reformator, ci pentru pontiful care decretase nimicirea lui. Grigore al XI-lea a murit, iar eclesiasticii, care se adunaseră pentru judecata lui Wycliffe, s-au împrăștiat.” – *Marea luptă*, pag. 82, 83.

Miercuri

12 februarie

4. TRADUCÂND BIBLIA

- a. **Cum a ajutat moartea papei Grigore al XI-lea lucrarea Reformei și ce a fost descoperit poporului referitor la papalitate în evenimentele care au urmat? Isaia 57:19-21.**

„Providența lui Dumnezeu conducea mai departe evenimentele pentru a da ocazie reformei să se dezvolte. Moartea papei Grigore a fost urmată de alegerea a doi papi rivali. Două puteri adverse, fiecare declarându-se infailibilă, pretindeau acum ascultare...

Schisma, cu toată lupta și corupția pe care le-a provocat, a pregătit calea pentru Reformă, făcându-i pe oameni în stare să vadă ce era în realitate papalitatea. Într-o broșură pe care a publicat-o, *On the Schism of the Popes (Despre schisma papilor)*, Wycliffe apela la oameni să se gândească dacă nu cumva acești doi pontifi spuneau adevărul când se acuzau unul pe altul ca fiind antihrist.” – *Marea luptă*, pag. 83.

- b. **Ce moștenire prețioasă a putut lăsa Wycliffe poporului vorbitor de limba engleză? 2 Timotei 3:16, 17; 2 Petru 1:19-21.**
-
-

„[Wycliffe] a trăit ca să pună în mâinile concetățenilor lui cea mai puternică dintre toate armele împotriva Romei – să le dea Biblia, mijlocul rânduitor de cer pentru a-i libera, a-i lumina și evangheliza pe oameni. Pentru a îndeplini această lucrare, a trebuit să învingă multe obstacole mari. Wycliffe era împovărat de slăbiciuni fizice; el știa că-i mai rămăseseră doar câțiva ani de lucru...

În cele din urmă lucrarea a fost terminată – prima traducere a Bibliei în limba engleză făcută vreodată. Cuvântul lui Dumnezeu a fost deschis Angliei. Reformatorul nu se mai teme acum de închisoare sau de rug. El pusese în mâinile poporului englez o lumină care nu putea fi stinsă niciodată. Dând Biblia concetățenilor lui, el a făcut mai mult pentru a rupe cătușele ignoranței și viciului, mai mult pentru a libera și înălța patria lui, decât fusese realizat vreodată prin cele mai strălucite biruințe pe câmpurile de luptă.” – *Marea luptă*, pag. 85.

Joi

13 februarie

5. UN VESTITOR CERESC AL LUMINII

a. De ce este numit Wycliffe „Luceafărul de dimineață”? În ce fel a vestit el lumina Reformei? Psalmii 119:105.

„Wycliffe venea din întunericul Evului Mediu. Înaintea lui nu mai fusese nimeni după a cărui lucrare să-și poată modela sistemul lui de reformă. Ridicat, asemenea lui Ioan Botezătorul, pentru a îndeplini o misiune deosebită, el a fost vestitorul unei ere noi. Mai mult, în sistemul adevărului, pe care l-a prezentat el, era o unitate și o desăvârșire pe care reformatorii care l-au urmat nu au depășit-o iar alții nu au atins-o nici măcar la o sută de ani după aceea. Atât de larg și adânc fusese așezată temelia, atât de trainică și de corectă era structura, încât nu a mai fost necesar să fie refăcute de cei care au venit după el.” – *Marea luptă*, pag. 90.

b. Cum lucra providența divină pentru a rupe cătușele întunericului papal printre oamenii obișnuiți? Isaia 55:10, 11.

„Marea mișcare pe care a inițiat-o Wycliffe, care trebuia să libereze conștiința și mintea, să pună în libertatea națiunile, care au fost legate timp îndelungat la carul triumfal al Romei, și-a avut izvorul în Biblie. Aceasta a fost sursa aceluia torent de binecuvântări care, ca și apa vieții, a curs de-a lungul veacurilor începând cu secolul al XIV-lea. Wycliffe a primit Sfintele Scripturi cu încredere deplină că ele sunt descoperirea inspirată a voinței lui Dumnezeu, regula suficientă pentru credință și practică.” – *Marea luptă*, pag. 90.

„Prin scrierile lui Wycliffe, Ioan Huss din Boemia a fost condus să renunțe la multe din rătăcirile romanismului și să înceapă lucrarea de reformă... O mână divină pregătea calea pentru Marea Reformă.” – *Marea luptă*, pag. 93.

Vineri

14 februarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Care a fost primul lucru care l-a îndreptat pe Wycliffe pe calea lui Dumnezeu?
2. Care a fost dorința lui Wycliffe când a descoperit adevărul din Scripturi?
3. Ce a atacat el în mod deosebit în lumina Cuvântului lui Dumnezeu?
4. Care a fost marea moștenire lăsată de el poporului englez?
5. Cât de mult s-a extins lucrarea influenței lui?

Huss și Ieronim

„Așa vorbește Domnul: ,Blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima de la Domnul.” (Ieremia 17:5).

„ ,Chem pe Dumnezeu ca martor că tot ce am scris și am predicat a fost cu scopul salvării sufletelor din păcat și de la pierzare; și de aceea, cu cea mai mare bucurie voi întări prin sângele meu adevărul pe care l-am scris și l-am predicat.” – *Marea luptă*, pag.106

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 94-116.

Istoria faptelor apostolilor, pag. 497-499.

Duminică

16 februarie

1. O ORIGINE UMILĂ

- a. **În ce secol s-a întărit evanghelia în Boemia și în ce limbă era Biblia lor și aveau loc serviciile lor divine?**

„Evanghelia fusese sădită în Boemia încă din secolul al IX-lea. Biblia fusese tradusă și serviciile divine publice erau ținute în limba poporului.” – *Marea luptă*, pag. 94.

- b. **Contrar exemplului din timpul lui Ezra și Neemia, ce poruncă a dat papa Grigore al VII-lea și ce motive a invocat? Neemia 8:5-8.**

„Grigore al VII-lea, care-și asumase dreptul de a umili mândria regilor, nu era mai puțin dornic să subjuge poporul și, ca urmare, a fost emisă o bulă care interzicea oficierea slujbelor religioase publice în limba boemă. Papa declară că ,Celui Atotputernic Îi era plăcut ca slujba închinată Lui să

fie oficiată într-o limbă necunoscută și că multe rele și rătăcirii se iviseră din cauză că nu se respectase această regulă.’ (Wylie, b.3, ch. 1). Astfel Roma a decretat ca lumina Cuvântului lui Dumnezeu să fie stinsă și poporul să fie ținut în întuneric.” – *Marea luptă*, pag. 94.

Luni

17 februarie

2. CONSACRARE FAȚĂ DE DUMNEZEU

- a. **Ce asemănări se pot observa între copilăria și tinerețea lui Ioan Huss și Samuel, profetul Vechiului Testament? 1 Samuel 1:28; 2:1, 8.**

„Ioan Huss avea o origine umilă și rămăsese orfan de timpuriu prin moartea tatălui său. Mama lui evlavioasă, considerând educația și temerea de Dumnezeu ca cele mai prețioase comori, a căutat să asigure fiului ei această moștenire. Huss a studiat la școala provincială și după aceea s-a dus la universitatea din Praga unde a fost admis ca student bursier. În călătoria spre Praga a fost însoțit de mama lui; văduvă și săracă, ea nu avea daruri și bogăție lumească pe care să le dea fiului ei, dar, când s-au apropiat de marele oraș, ea a îngenucheat lângă tânărul orfan și a cerut asupra lui binecuvântarea Tatălui lor ceresc. Puțin își dădea seama această mamă cum urma să se răspundă rugăciunii ei.

La universitate, Huss s-a distins repede prin străduință neobosită și înaintare rapidă, în timp ce viața lui fără reproș și purtarea lui amabilă și atrăgătoare a câștigat respectul tuturor... După terminarea cursurilor colegiului, a intrat în preoție și, ajungând repede renumit, a fost chemat la curtea regelui. A fost numit și profesor, iar mai târziu, rector al universității în care învățase. În câțiva ani, umilul student bursier a devenit mândria țării sale și numele lui era cunoscut în întreaga Europă.” – *Marea luptă*, pag.95.

- b. **În cele din urmă, Huss a fost numit predicator al „capelei Betleem”. Ce importanță avea această capelă și ce a caracterizat predicile lui Huss? Isaia 50:4; Efeseni 5:11; 2 Timotei 4:2.**

„La câțiva ani după ce a devenit preot, [Huss] a fost numit predicator al capelei Betleem. Fondatorul acestei capele sprijinise, ca pe un lucru de mare importanță, predicarea Scripturilor în limba poporului. În ciuda împotrivirii Romei față de practica aceasta, ea nu fusese întreruptă cu totul în Boemia. Dar era o mare necunoaștere a Bibliei și, printre oamenii din toate clasele, dominau cele mai rele vicii. Huss a condamnat aceste vicii fără cruțare, apelând la Cuvântul lui Dumnezeu pentru a da tărie principiilor adevărului și curăției pe care acesta le susținea.” – *Marea luptă*, pag. 95, 96.

Marti

18 februarie

3. INFLUENȚA LUI WYCLIFFE

a. Cine s-a întors în Boemia cu scrierile lui Wycliffe? Prin providența divină, ce legături regale au ajutat cauza reformei?

„Un cetățean din Praga, pe nume Ieronim, care mai târziu a devenit foarte strâns legat de Huss, întorcându-se din Anglia, a adus cu el scrierile lui Wycliffe. Regina Angliei care fusese convertită la învățăturile lui Wycliffe era o prințesă originară din Boemia și, prin influența ei, lucrările reformatorului au fost larg răspândite în țara ei. Huss a citit aceste lucrări cu interes; el credea că autorul lor era un creștin sincer și era înclinat să privească favorabil reformele pe care acesta le susținea. Fără să-și dea seama, Huss intrase deja pe calea care avea să-l ducă departe de Roma.” – *Marea luptă*, pag. 96.

b. Cum a fost influențat Huss, împreună cu alții, de predica fără cuvinte a doi învățători englezi? Habacuc 2:2.

„Cam în același timp au sosit la Praga doi străini din Anglia, bărbați de cultură, care primiseră lumina și veniseră să o răspândească în această țară îndepărtată. Deoarece au început cu un atac deschis contra supremației papei, au fost curând aduși la tăcere de autorități; dar nevoind să renunțe la scopul lor, au recurs la alte mijloace. Fiind atât pictori, cât și predicatori, ei

și-au folosit talentul. Într-un loc deschis publicului, au pictat două tablouri. Unul reprezenta intrarea lui Isus în Ierusalim, „blând și călare pe un asin” (Matei 21:5), urmat fiind de ucenicii Săi îmbrăcați în haine uzate de călătorie și desculți. Celălalt tablou prezenta o procesiune pontificală, papa purtând hainele lui bogate și întreita sa coroană, călare pe un cal împodobit cu măreție, având în fața sa trompetiști iar în spate cardinali și perlați în veșminte strălucitoare.

Aceasta a fost o predică ce a atras atenția tuturor claselor de oameni. Mulțimile veneau să privească picturile. Nu era nici unul care să nu priceapă morala și mulți au fost profund impresionați de contrastul dintre blândețea și umilința lui Hristos, Domnul, și mândria și aroganța papei, pretinsul Său slujitor. În Praga, s-a produs o mare tulburare iar după un timp, pentru propria lor siguranță, cei doi străini au considerat necesar să plece. Dar lecția pe care o predicaseră n-a fost uitată. Tablourile au făcut o impresie profundă asupra minții lui Huss și l-au condus la un studiu mai atent al Bibliei și al scrierilor lui Wycliffe.” – *Marea luptă*, pag. 96, 97.

Miercuri

19 februarie

4. EFORTURI PENTRU A SUPRIMA LUMINA

a. Ce scop al lui Dumnezeu s-a împlinit în Boemia prin lucrarea lui Huss și a lui Ieronim pe timpul lor? Proverbele 4:18.

„Dumnezeu a îngăduit ca o mare lumină să strălucească asupra minților acestor bărbați aleși, descoperind [lui Huss și Ieronim] multe din rătăcirile Romei, dar ei n-au primit toată lumina care trebuia dată lumii. Prin acești slujitori ai Săi, Dumnezeu a scos poporul din întunericul romanismului; dar mai existau obstacole mari și multe pe care ei urmau să le întâmpine și El i-a condus înainte pas cu pas, pe măsură ce ei puteau suporta. Ei nu erau pregătiți să primească toată lumina dintr-o dată. Dacă lumina ar fi fost prezentată ca strălucirea deplină a soarelui de amiază acelor care au stat îndelung în întuneric, i-ar fi făcut să se îndepărteze de ea. De aceea, El le-a descoperit-o conducătorilor puțin câte puțin, în măsura în care putea fi primită de oameni. De la un secol la altul, alți

lucrători credincioși aveau să urmeze, pentru a conduce pe oameni mai departe pe calea reformei.” - *Marea luptă*, pag. 99, 100.

b. După o lungă bătălie împotriva relelor și superstițiilor adânc înrădăcinate, ce profeție a lui Isus s-a împlinit literal în experiența lui Huss? Matei 10:16-22.

„Reformatorul a fost curând arestat din ordinul papei și al cardinalilor și aruncat într-o temniță dezgustătoare. Mai târziu a fost transferat într-un castel întărit, dincolo de Rin și închis ca prizonier...

Slăbit de boală și întemnițare – căci umezeala și aerul viciat al temniței i-au provocat o febră care era aproape să-i pună capăt vieții – Huss a fost în cele din urmă adus înaintea conciliului. El a stat legat cu lanțuri în fața împăratului, a cărui onoare și bună credință fuseseră angajate să-l protejeze. În timpul procesului lui îndelungat, el a susținut cu hotărâre adevărul și, în fața demnitarilor bisericii și ai statului întruniți, el a rostit un protest solemn și credincios împotriva corupției ierarhiei papale. Când i s-a cerut să aleagă între a-și renege învățăturile și a suferi moartea, el a ales martiriul.

Harul lui Dumnezeu l-a susținut. În timpul săptămânilor de suferință dinaintea sentinței finale, pacea cerului i-a umplut sufletul. „Scriu această scrisoare,” spunea el unui prieten, „în închisoare, cu mâna încătușată, așteptând mâine sentința de moarte... Când, cu ajutorul lui Isus Hristos, ne vom întâlni iarăși în pacea cea dulce a vieții viitoare, vei afla cât de îndurător S-a arătat Dumnezeu față de mine, cât de evident m-a susținut în mijlocul ispitelor și încercărilor”. (Bonnehose, vol. 2, pag. 67).” – *Marea luptă*, pag. 103, 104.

Joi

20 februarie

5. MARTORUL MORȚII

- a. Când a fost dus la tribunal, ce promisiune a fost încălcată și pe cine a acuzat Huss? Ce profeție s-a împlinit în felul acesta? Ieremia 17:5-7.**
-
-

„Huss a fost adus înaintea conciliului pentru ultima dată. . .

Fiind somat să-și spună ultima hotărâre, Huss a refuzat să retracteze și, ațintindu-și privirea pătrunzătoare asupra monarhului, al cărui cuvânt de onoare fusese atât de rușinos călcat, a declarat: ‚M-am hotărât, de bună voie, să apar în fața acestui conciliu, având protecția publică și garanția împăratului care este de față.‘ (Bonnechose, vol. 2, pag. 84). O roșeață profundă a îmbujorat fața lui Sigismund când privirile întregii adunări s-au îndreptat către el.” – *Marea luptă*, pag. 105.

b. Atunci când a fost legat de rug, ce invitație i s-a făcut lui Huss pentru a se salva și care a fost răspunsul lui? Matei 16:24-26.

„Apoi, [Huss] fost predat autorităților civile și condus la locul de execuție. O procesiune imensă îl urma, sute de bărbați înarmați, preoți și episcopi în veșmintele lor scumpe și locuitori ai Constanței. Când a fost legat de rug și totul era gata pentru ca focul să fie aprins, martirul a fost îndemnat încă odată să se salveze renunțând la rătăcirile lui. ‚La ce rătăcirii,‘ a spus Huss, ‚să renunț? Nu mă știu vinovat de nici una. Chem pe Dumnezeu ca martor că tot ce am scris și am predicat a fost cu scopul salvării sufletelor din păcat și de la pierzare; și de aceea, cu cea mai mare bucurie voi întări prin sângele meu adevărul pe care l-am scris și predicat.‘” – *Marea luptă*, pag. 106.

Vineri

21 februarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Care au fost împrejurările nașterii și educării lui Huss?
2. Ce l-a luminat pe Huss și țara sa până la înăbușirea papală?
3. Care a fost influența lui Wycliffe în Boemia?
4. Cum a încercat papalitatea să înăbușe lumina?
5. Care a fost ultima mărturie a lui Huss?

Sabat, 1 martie 2003

Darul Sabatului întâi pentru Kazahstan

Imaginați-vă răspândind evanghelia unei țări foarte întinse, cu stepe fertile, cu deșerturi pârjolite, și piscuri de munți. Gândiți-vă la sufletele care se află în întuneric într-o țară din centrul Asiei. Aceasta este lucrarea pe care o cere Dumnezeu în Kazahstan. Situată în Asia centrală, această țară a fost cândva o republică a Uniunii Sovietice (URSS). Astăzi, această țară predominant musulmană, se bucură de libertate religioasă și în acest spațiu al harului oferit de Dumnezeu, lucrăm să răspândim solia mântuirii.

Dar lucrurile nu au stat întotdeauna așa. Frații din Kazahstan au suferit mari greutăți. Autoritățile comuniste din trecut i-au persecutat pe acei care ascultau de legile lui Dumnezeu.

În plus față de aceste greutăți fizice, izolarea Kazahstanului de restul lumii, care a durat în decursul celor 70 de ani de conducere comunistă, l-a făcut susceptibil față de orice vânt de învățătură. Dar adevărul a supraviețuit și o rămășiță a ieșit din aceste timpuri pline de greutăți bucurându-se încă de adevăr și răspândindu-l.

Astăzi, Kazahstanul face parte din Câmpul Misionar al Asiei Centrale al Uniunii Est Europene și are sediul Câmpului în Jambul. Cel mai mare oraș din Kazahstan, Almaty, are o populație de 1,5 milioane. El este situat pe „Drumul Mătăsii” dintre Orientul Mijlociu spre China. Chiar și astăzi el este o răscruce comercială și turistică ce aduce sute de mii de oameni în oraș. Lucrarea noastră este să ajungem la toate sufletele la care putem, și vă rugăm să ne ajutați în această misiune.

Frații voștri din Kazahstan

Statistici demografice

Suprafață: 2.717.300 km²

Populație: 16.731.303 (2001 estimativ)

Capitală: Astana (pop. 203.000)

Rata de alfabetizare: 98 %

Limbi: Kazah, rusă (ambele oficiale)

Religii: musulmani 47%, ortodocși de rit rusesc 44%, alții 9%

Economie

Moneda: Tenge

PIB/PCL: 85,6 miliarde \$;
5000 \$ pe cap de locuitor
(2000 estimativ)

Inflație: 10% (2000 estimativ)

Parteneri comerciali

principali: Rusia, Uniunea Europeană, China

Luther

„Iată i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.” (Habacuc 2:4).

„Zelos, înflăcărat și devotat, necunoscând altă temere decât temerea de Dumnezeu și nerecunoscând nici o altă temelie pentru credința religioasă decât Sfintele Scripturi, Luther a fost omul timpului său; prin el, Dumnezeu a îndeplinit o lucrare mare pentru reformarea bisericii și pentru luminarea lumii.” – *Marea luptă*, pag. 117.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 117-167.

Experiențe și viziuni, pag. 167-170.

Duminică

23 februarie

1. LUTHER GĂSEȘTE LUMINA

- a. Ce parabolă ilustrează experiența lui Martin Luther când a găsit Biblia prima dată? Matei 13:44-46.

„Într-o zi pe când cerceta cărțile din biblioteca universității, Luther a descoperit o Biblie latină. Niciodată nu văzuse o asemenea carte. Nici măcar nu știa de existența ei. Auzise părți din Evangheliile și din Epistole care erau citite poporului la slujbele religioase publice și crezuse că acelea formau toată Biblia. Acum vedea pentru prima dată Cuvântul lui Dumnezeu întreg. Cu venerație și uimire întorcea paginile sfinte; cu pulsul accelerat și inima bătând de emoție citea cuvintele vieții, oprindu-se din când în când pentru a exclama: „O, dacă mi-ar da Dumnezeu o astfel de carte să fie a mea!” – *Marea luptă*, pag. 119.

- b. În timp ce Luther bea tot mai mult din fântâna adevărului și luminii, ce a făcut pentru a o putea înțelege mai bine? Cum și-a împărtășit bucuria? Psalmii 119:97-104.

„Luther a fost hirotonit ca preot și mutat de la mânăstire la Universitatea din Wittenberg ca profesor. Aici, s-a dedicat studiului Scripturilor în limbile originale. A început să țină prelegeri din Biblie; cartea Psalmilor, Evangheliile și Epistolele erau deschise înțelegerii multimilor de ascultători încântați.” – *Marea luptă*, pag.121.

Luni

24 februarie

2. TEZELE

- a. Când cineva vindea indulgențe pentru a strânge bani pentru reconstruirea Bazilicii Sfântului Petru unde Luther era pastor, ce texte i-au venit în minte? Faptele Apostolilor 8:20; 4:12. Ce efect a avut publicarea de către Luther a celor 95 de teze împotriva acestei practici?**

„Tezele [lui Luther] au atras atenția generală. Ele erau citite, recitite și repetate în toate părțile. O mare agitație s-a creat la universitate și în tot orașul. Prin aceste teze, se arăta că puterea de a acorda iertare de păcat și de a îndepărta pedeapsa lui, n-a fost niciodată încredințată papei și nici unui alt om. Tot acest plan era o farsă – o născocire pentru a stoarce bani, profitând de superstițiile oamenilor – un plan al Satanei de a distruge sufletele tuturor acelorora care se încredeau în pretențiile lui mincinoase. Se arăta clar și că Evanghelia lui Hristos este cea mai prețioasă comoară a bisericii și că harul lui Dumnezeu, descoperit în ea, este revărsat fără plată peste toți aceia care-l caută prin pocăință și credință.

Tezele lui Luther provocau la discuție, dar nimeni n-a îndrăznit să primească provocarea. Problemele pe care el le-a ridicat s-au răspândit în câteva zile în toată Germania și, în câteva săptămâni, au fost cunoscute de întreaga creștinătate. Mulți catolici devotați, care văzuseră și deplânseseră nelegiuirea teribilă care domnea în biserică, dar care nu știuseră cum să oprească înaintarea ei, citeau tezele cu mare bucurie, recunoscând în ele glasul lui Dumnezeu. Ei simțeau că Domnul Și-a întins îndurător mâna ca să oprească valul corupției care creștea repede, izvorând din scaunul Romei. Prinți și magistrați se bucurau în ascuns că urma să se pună frâu puterii arogante care nega dreptul de a protesta împotriva hotărârilor ei.” – *Marea luptă*, pag. 126, 127.

- b. Ce armă puternică era folosită în mod constat de reformatori și a stat la baza tuturor reformelor din toate veacurile? Neemia 2:4; Isaia 38:2, 3.**
-

„Puterea care a zguduit lumea în marea Reformă a venit din locul tainic al rugăciunii. Acolo, slujitorii lui Dumnezeu și-au sprijinit picioarele cu calm sfânt pe stânca făgăduințelor Sale. În timpul luptei de la Augsburg, Luther ‚nu a lăsat să treacă nici o zi fără să consacre cel puțin trei ore pentru rugăciune și alegerea orele cele mai favorabile pentru studiu’. În cămăruța lui retrasă era auzit revărsându-și sufletul înaintea lui Dumnezeu în cuvinte ‚pline de adorare, teamă și speranță, ca atunci când cineva vorbește cu un prieten’.” – *Marea luptă*, pag. 207.

Marți

25 februarie

3. LUTHER ÎNAINTEA DIETEI

- a. Care au fost câteva dintre reacțiile nefericite la lucrarea lui Luther?**
-

„Mulțimile iubitoare de păcat și superstițioase se îngrozeau când sofismele care le liniștiseră temerile erau nimicite. Ecclesiastici vicleni, întreruși în lucrarea lor de încuviințare a nelegiuirii, văzându-și primejduite câștigurile, s-au înfuriat și s-au unit să-și susțină pretențiile. Reformatorul urma să întâmpine acuzatori înverșunați. Unii îl acuzau că lucrează pripit și din impuls. Alții îl acuzau de încumetare, declarând că nu era condus de Dumnezeu, ci lucra din mândrie și exces de zel.” – *Marea luptă*, pag. 127.

- b. Când l-au adus înaintea Dietei din Worms, la ce au recurs papistașii în străduința lor de a-l aduce la tăcere? Matei 27:1, 2. Ce a caracterizat răspunsul lui?**
-

„Aceia, care își închiseseră ochii cu încăpățănare față de lumină și se hotărâseră să nu se lase convinși de adevăr, s-au mâniat de puterea cuvintelor lui Luther. Când și-a terminat vorbirea, purtătorul de cuvânt al Dietei a

spus mândros: „N-ai răspuns la întrebarea care ți-a fost pusă... Ți se cere să dai un răspuns clar și precis... Retractezi sau nu?”

Reformatorul a răspuns: „Pentru că maiestatea voastră prea luminată și altețele voastre îmi cereți un răspuns clar, simplu și precis, vi-l voi da și este acesta: Nu-mi pot supune credința nici papei și nici conciliilor, deoarece este limpede ca lumina zilei că au greșit deseori și s-au contrazis unii pe alții. De aceea, dacă nu sunt convins cu mărturia Scripturii sau prin cel mai clar raționament, dacă nu sunt convins cu ajutorul pasajelor pe care le-am citat; dacă ei nu-mi leagă astfel conștiința de Cuvântul lui Dumnezeu, *nu pot și nu voi retracta*, căci este primejdios pentru un creștin să vorbească împotriva conștiinței lui. Aici stau, nu pot face altfel; așa să-mi ajute Dumnezeu! Amin.” – *Marea luptă*, pag. 156, 157.[Sublinierea autorului.]

c. Cum se face că Luther, un simplu călugăr singur, nu s-a lăsat intimidat de adunare? Ioan 16:33. Cine a stat singur în împrejurări asemănătoare? Faptele Apostolilor 6:9, 11, 15.

„Astfel, acest bărbat neprihănit a rămas statornic pe temelia sigură a Cuvântului lui Dumnezeu. Lumina cerului i-a iluminat fața. Măreția și curăția caracterului lui, pacea și bucuria inimii lui au fost văzute de toți când mărturisea împotriva puterii rătăcirii și în favoarea superiorității acelei credințe care biruiește lumea.” – *Marea luptă*, pag. 157.

Miercuri

26 februarie

4. LUTHER CONDAMNAT

a. Cine a fost de partea cauzei apărare de Luther?

„Electorul Frederick așteptase cu neliniște înfățișarea lui Luther înaintea Dietei și a ascultat discursul lui cu o emoție adâncă. El a asistat cu bucurie și mândrie la curajul, statornicia și stăpânirea de sine a doctorului și s-a hotărât să stea mai hotărât în apărarea lui. El a observat contrastul dintre părțile aflate în conflict și a văzut că înțelepciunea papilor, a regilor și a prelaților fusese anulată de puterea adevărului. Papatitatea suferise o înfrângere care urma să fie simțită în toate țările și în toate secolele.” – *Marea luptă*, pag. 159.

b. Cine a fost cu Luther în această încercare? Matei 28:20.

---

c. Fiind convins de papistași, ce hotărâre a luat Carol al V-lea?

„Două păreri contradictorii erau susținute acum de către membrii Dietei. Emisarii și reprezentanții papei au cerut din nou ca biletul de liberă trecere al reformatorului să nu fie respectat. ‚Rinul,‘ au spus ei, ‚trebuie să primească cenușa lui, așa cum a primit-o și pe a lui Ioan Huss acum un secol.‘ ...

Carol însuși, răspunzând acestei propuneri josnice, a spus: ‚Chiar dacă onoarea și credința ar fi alungate din toată lumea, ele trebuie să-și găsească refugiu în inimile prinților.‘ ... Cei mai înverșunați dușmani catolici ai lui Luther au insistat mai departe pe lângă împărat să procedeze cu reformatorul cum a procedat Sigismund cu Huss – să-l lase pe mâna bisericii; dar amintindu-și de scena în care Huss a arătat în adunarea publică spre lanțurile sale și a amintit monarhului de cuvântul călcat, Carol al V-lea a declarat: ‚Nu doresc să roșesc ca Sigismund.‘ (Lenfant, vol. 1, pag. 422).

Totuși Carol a respins în mod deliberat adevărurile prezentate de Luther. ‚Sunt ferm hotărât să urmez exemplul înaintașilor mei,‘ scria monarhul. (D’Aubigné, b. 7, ch. 9). El se hotărâse să nu se abată de pe calea tradiției, nici chiar pentru a merge pe căile adevărului și ale neprihănirii. Pentru că părinții lui făcuseră astfel, avea să susțină și el papalitatea, cu toată cruzimea și corupția ei. Luând această poziție, el a refuzat să primească o lumină mai mare decât aceea pe care o primiseră părinții săi, sau să îndeplinească vreo datorie pe care ei nu o îndepliniseră.” – *Marea luptă*, pag. 160, 161.

Joi

27 februarie

5. LUTHER ASCUNS

a. Când Luther a triumfat asupra papistașilor înaintea Dietei, cum a fost apărat de mânia și hotărârea lor de a-l omori? Psalmii 31:19-21. Ce alte beneficii au rezultat din aceasta?

„Dumnezeu pregătise o cale de scăpare pentru slujitorul Lui în acest ceas de primejdie. Un ochi vigilent urmărise mișcările lui Luther și o inimă nobilă și cinstită se hotărâse să-l scape. Era clar că Roma nu se va mulțumi cu nimic mai puțin decât cu moartea lui; numai ascunzându-l putea fi scăpat din gura leului. Dumnezeu i-a dat înțelepciune lui Frederick de Saxonia să conceapă un plan pentru ocrotirea reformatorului. Cu colaborarea unor prieteni devotați, planul electorului a fost adus la îndeplinire și Luther a fost ascuns atât de prieteni, cât și de dușmani.

În timp ce dușmanii [lui Luther] se măguleau că fusese adus la tăcere, erau uimiți și tulburați de dovada palpabilă că el era încă activ. O mulțime de broșuri ieșite de sub pana lui circulau prin toată Germania. El a făcut de asemenea cel mai important serviciu pentru concetățenilor lui traducând Noul Testament în limba germană. Din Patmosul lui stâncos, a continuat timp de aproape un an să vestească Evanghelia și să mustre păcatele și rătăcirile timpului.” – *Marea luptă*, pag. 165, 166.

**b. Ce plan divin s-a mai împlinit prin ascunderea lui Luther o vreme?
Psalmii 115:1. Cum este aceasta o lecție pentru timpul nostru?**

„[Dumnezeu] dorea ca lucrarea [Reformei] să primească amprenta lui Dumnezeu și nu a omului. Ochii oamenilor fuseseră îndreptați asupra lui Luther, ca exponent al adevărului; el a fost îndepărtat pentru ca toți ochii să poată fi îndreptați spre Autorul veșnic al adevărului.” – *Marea luptă*, pag. 167.

Vineri

28 februarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Cum și unde a găsit Luther lumina adevărului evangheliei?
2. Ce l-a făcut pe Luther să proclame public argumentele adevărului?
3. Cum au încercat autoritățile papale să-l aducă pe Luther la tăcere?
4. În ce fel a fost înfățișarea lui Luther în fața Dietei atât un triumf cât și o tragedie?
5. Explicați felul în care bunătatea lui Dumnezeu a zădărnicit împotrivirea periculoasă în viața lui Luther.

Sfârșitul Reformei

„Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa.”
(Matei 24:22).

„Experiența acestor reformatori nobili conține o lecție pentru toate veacurile următoare.” – *Marea luptă*, pag. 202.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 194-208, 235-242.

Duminică

2 martie

1. ZILE ÎNTUNECATE PENTRU REFORMATORI

a. Cum și-a apărat Domnul lucrarea Reformei prin providența Sa? Proverbele 15:9.

„O zi întunecată și amenințătoare venise pentru Reformă. În ciuda edictului de la Worms, care îl declara pe Luther în afara legii și interzicea predicarea învățăturilor lui sau credința în ele, toleranța religioasă predominase până acum în imperiu. Providența divină ținuse sub control forțele care se opuneau adevărului. Carol al V-lea era hotărât să zdrobească Reforma, dar ori de câte ori și-a ridicat mâna să lovească, a fost obligat să lovească în altă parte. Distrugerea iminentă a tuturor aceluia care îndrăzniseră să se împotrivescă Romei, părea mereu inevitabilă; dar în momentul critic apăreau ori armatele turcești la frontiera răsăriteană, ori împăratul Franței, sau chiar papa însuși, gelos pe puterea mereu crescândă a împăratului, pornea război împotriva lui; astfel, în mijlocul luptei și frământării națiunilor, Reforma a avut răgazul să se întărească și să se extindă.” – *Marea luptă*, pag.194.

b. Cum au încercat papistașii să înăbușe dorința de libertate religioasă? Faptele Apostolilor 5:27, 28.

„Dacă acest edict [de la Worms] ar fi fost aplicat, Reforma nu ar fi putut nici să fie extinsă... acolo unde nu era cunoscută încă, nici să se consolideze pe temelii solide... acolo unde exista deja. ... Libertatea cuvântului ar fi fost interzisă. Nici o convertire nu ar fi fost permisă.” – *Marea luptă*, pag. 196.

c. Ce principii tăcute erau totuși la lucru? Apocalipsa 3:6; 22:17.

Luni

3 martie

2. PROTESTUL PRINȚILOR

a. Ce exemplu ar trebui să urmeze toate autoritățile civile când li se cere să hotărască asupra chestiunilor religioase sau a problemelor de conștiință? Care este datoria statului în problemele de conștiință? Faptele Apostolilor 18:12-16.

„Să respingem acest decret,” au spus prinții. „În probleme de conștiință majoritatea nu are nici o putere.” Deputații au declarat: „Datorăm pacea de care se bucură imperiul decretului din anul 1526; anularea lui ar umple Germania de tulburări și dezbinări. Dieta nu are competența decât să păstreze libertatea religioasă până când se va întruni conciliul.”... A proteja libertatea de conștiință este datoria statului și aceasta este limita autorității lui în materie de religie. Orice guvern, care încearcă să reglementeze sau să impună rânduieli religioase cu ajutorul autorității civile, sacrifică tocmai principiul pentru care au luptat creștinii evanghelici cu atâta noblețe.” – *Marea luptă*, pag. 198.

b. Ce principii fundamentale care sunt tocmai esența protestantismului au fost conturate în protestul oficial al prinților înaintea consiliului național? 2 Corinteni 4:2-5.

„Principiile cuprinse în acest Protest celebru... constituie tocmai esența protestantismului. Acest protest se ridică împotriva a două abuzuri ale omului în materie de credință: primul este amestecul puterii civile, iar al doilea este autoritatea arbitrară a bisericii. În locul acestor abuzuri, protestantismul așează puterea conștiinței mai presus de autoritatea civilă și autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu mai presus de biserica vizibilă. În primul rând,

protestantismul respinge puterea civilă în lucrurile sfinte și spune ca și profeții și apostolii: „*Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni.*” În prezența coroanei lui Carol al V-lea, el înalță coroana lui Isus Hristos. Dar el merge mai departe și stabilește principiul, că orice învățătură omenească trebuie subordonată Cuvântului lui Dumnezeu.’... În plus, protestatarii își afirmă dreptul de a-și exprima liber convingerile cu privire la adevăr. Ei nu voiau numai să creadă și să asculte, ci să și predice ceea ce descoperă Cuvântul lui Dumnezeu și negau dreptul preoților și al magistraților de a se amesteca. Astfel, protestul din Speier a fost o mărturie solemnă împotriva intoleranței religioase și o revendicare a dreptului tuturor oamenilor de a se închina lui Dumnezeu după îndemnul propriei lor conștiințe.” – *Marea luptă*, pag. 201. [Sublinierea autorului].

Marți

4 martie

3. CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU PROPRIUL LUI APĂRĂTOR

- a. **De ce este atât de mult nevoie ca noi să ne corectăm și să ne întoarcem la marele principiu fundamental al protestantismului și libertății religioase? Ce trebuie să ne amintim din istorie? Eclesiastul 1:9, 10.**

„În timpul nostru există o mare îndepărtare de la învățăturile și preceptele [Scripturilor] și este nevoie de o întoarcere la marele principiu protestant – Biblia și numai Biblia, ca regulă a credinței și datoriei. Satana lucrează neîntrerupt prin toate mijloacele de care dispune să distrugă libertatea religioasă. Puterea antihristică pe care au respins-o protestatarii din Speier, caută cu o energie reînnoită să-și recâștige supremația pierdută. Același atașament statornic față de Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în acea criză a Reformei, este singura speranță pentru reforma din zilele noastre.” – *Marea luptă*, pag. 202.

- b. **În fața vrăjmașilor puternici, ce principiu larg a fost enunțat de Luther când prinții au propus o ligă de apărare? Ioan 18:36, 37.**

„Unul dintre principiile susținute cel mai hotărât de Luther a fost că nu trebuie să se recurgă la puterea civilă pentru a sprijini Reforma și să nu se

apeleze la arme pentru apărarea ei. El s-a bucurat că Evanghelia a fost mărturisită de către prinții imperiului; dar, când ei au propus să se unească într-o ligă de apărare, el a declarat că „învățătura Evangheliei trebuie apărată numai de *Dumnezeu*... Cu cât omul se amestecă mai puțin în această lucrare, cu atât mai evidentă va fi intervenția lui Dumnezeu în favoarea ei. Toate prevederile politice sugerate erau, după părerea lui, din cauza fricii nedemne și a neîncrederii păcătoase.” – *Marea luptă*, pag. 206. [Sublinierea autorului].

c. În timpul protestului prinților, cum lucra Dumnezeu într-un fel asemănător celui în care a lucrat în zilele lui Elisei? 2 Împărați 6:15-17.

„Slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu nu se trudeau singuri. Când puterile, stăpânirile și duhurile rele din locurile cerești s-au unit împotriva lor, Domnul n-a părăsit pe poporul Său. Dacă ochii lor ar fi fost deschiși, ar fi văzut o dovadă evidentă a prezenței și ajutorului divin asemănătoare cu aceea care a fost dată unui profet din vechime... [2 Regi 6:17 – citat]. Și iată, muntele era plin cu care și cai de foc, armata cerului era postată pentru a ocroti pe omul lui Dumnezeu. Tot astfel au păzit îngerii pe lucrătorii cauzei Reformei.” – *Marea luptă*, pag. 205, 206.

Miercuri

5 martie

4. ÎNCREDERE ÎN DUMNEZEU

a. Atunci când Luther a văzut pericolul unui conflict armat, care au fost singurele arme pe care le-a folosit în apărarea adevărului? Efeseni 6:11-17.

„Când dușmanii puternici s-au unit pentru a doborî credința reformată și mii de săbii păreau gata să fie trase din teacă împotriva ei, Luther scria: „Satana își arată furia; pontifii nelegiuiți conspiră; și noi suntem amenințați cu război. Îndemnați-i pe oameni să se lupte vitejește înaintea tronului lui Dumnezeu, prin credință și rugăciune, astfel ca dușmanii noștri, învinși de Duhul lui Dumnezeu, să fie constrânși la pace. Nevoia noastră de căpetenie,

lucrarea noastră de seamă este rugăciunea; oamenii să știe că acum sunt expuși tăișului săbiei și furiei Satanei, de aceea să se roage.’...

Luther a declarat că singura armă folosită în această luptă trebuie să fie ‚sabia Duhului’. El scria electorului de Saxonia: ‚Nu putem aproba cu conștiința curată alianța propusă. Am dori mai degrabă să murim de zece ori decât să vedem că Evanghelia noastră provoacă vărsarea unei singure picături de sânge. Partea noastră este să fim ca mieii duși la tăiere. Crucea lui Hristos trebuie purtată. Înălțimea Voastră să fie fără teamă. Vom face mai mult prin rugăciunile noastre decât toți vrăjmașii noștri prin laudăroșiile lor. Numai să nu vă fie mânăjite mâinile cu sângele fraților voștri. Dacă împăratul cere să fim duși înaintea tribunalelor lui, suntem gata să ne prezentăm. Altețea Voastră nu poate apăra credința noastră; fiecare trebuie să creadă pe propriul lui risc și pericol.’” – *Marea luptă*, pag. 206, 207.

b. Ce mare exemplu a fost moștenit de la Reforma secolului al XVI-lea cu privire la pericolul compromisului făcut pentru un câștig vremelnic? Psalmii 146:3-6.

„Dacă Reforma, după ce obținuse un oarecare succes, ar fi fost de acord să încetinească lucrarea pentru a câștiga favoarea lumii, ar fi fost nesinceră față de Dumnezeu și față de ea însăși și astfel ar fi cauzat propria ei distrugere. Experiența acestor nobili reformatori conține o lecție pentru toate secolele viitoare. Modul de lucru al Satanei împotriva lui Dumnezeu și a Cuvântului Său nu s-a schimbat; el se împotrivește și astăzi tot atât de mult ca și în secolul al XVI-lea, ca Scripturile să fie călăuză vieții. În timpul nostru există o mare îndepărtare de învățăturile și preceptele lor și este nevoie de o întoarcere la marele principiu protestant – Biblia și numai Biblia, ca regulă a credinței și datoriei. Satana lucrează neîntrerupt prin toate mijloacele de care dispune să distrugă libertatea religioasă.” – *Marea luptă*, pag. 201, 202.

Joi

6 martie

5. REFORMA ÎN ALTE ȚĂRI

a. Pe lângă Germania și Elveția, ce alte popoare au deschis ușa Reformei? Care au fost alți conducători cu o mare influență? Faptele Apostolilor 11:19-21.

„Învățăturile lui Luther au găsit un teren favorabil în Țările de Jos și s-au ridicat bărbați sinceri și credincioși pentru a predica Evanghelia. Dintr-una din provinciile Olandei a provenit Menno Simon.” – *Marea luptă*, pag.236.

„Tausen, ‘reformatorul Danemarcei’, era fiul unui țăran... Tausen a mers la Köln care pe atunci era, ca și astăzi, una din fortărețele Romanismului. Aici a fost repede dezgustat de misticismul profesorilor. Cam în același timp a primit scrierile lui Luther. Le-a citit cu uimire și plăcere și mult ar fi dorit să se bucure de instruirea personală a reformatorului. Dar, pentru a face lucrul acesta, trebuia să-și asume riscul ofensării superiorului lui de la mânăstire și să piardă sprijinul acestuia. S-a hotărât repede și, peste puțin timp, s-a înscris ca student la Wittenberg.

Întorcându-se în Danemarca... Tausen a început să predice. Bisericile i se deschideau și oamenii se înghesuiau să-l asculte. Și alții predica Cuvântul lui Dumnezeu. Noul Testament, tradus în limba daneză, era larg răspândit. Eforturile făcute de papistași de a distruge lucrarea au avut ca efect extinderea ei și curând Danemarca a primit credința reformată.

Și în Suedia tinerii, care băuseră din izvorul de la Wittenberg, au adus apa vieții concetățenilor lor. Doi dintre conducătorii reformei suedeze, Olaf și Laurentius Petri, fiii unui fierar din Orebro, studiaseră sub îndrumarea lui Luther și a lui Melancton și erau plini de zel să predice adevărurile astfel învățate.” – *Marea luptă*, pag. 239, 240.

Vineri

7 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Ce a făcut posibil ca reforma să supraviețuiască în ciuda șanselor minime?
2. Care a fost principiul fundamental al Reformei din secolul al XVI-lea?
3. În ce constă puterea oricărei reforme adevărate?
4. Ce alternativă există pentru armele vremelnice?
5. Cine erau conducătorii Reformei din diferite țări?

Stă scris

„Se ajută unul pe altul, și fiecare zice fratelui său: ‚Fii cu inimă!’ ”
(Isaia 41:6).

„Înainte de a accepta orice învățătură sau percept, trebuie să cerem un clar: ‚Așa zice Domnul’ în sprijinul său.” – *Marea luptă*, pag. 595.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 263-273.
Experiențe și viziuni, pag. 160,161.

Duminică

9 martie

1. DESCOPERIND TEXTUL SFÂNT

- a. **În timpul Evului întunecat, numai cine putea citi Scripturile?
Care doi factori principali au determinat acest lucru?
Isaia 34:16; 29:11, 12.**
-
-

„În timpurile acelea îndepărtate, când Biblia exista numai în limbile antice, doar învățații puteau să afle calea către izvorul adevărului care era închis pentru clasele neinstruite.” – *Marea luptă*, pag.77.

- b. **Ce moștenire prețioasă a lăsat Domnul de la reformatori, care era mai mare și mai trainică în influența ei decât învățăturile, exemplul și scrierile lor? Isaia 28:9, 10.**
-
-

„După întoarcerea lui de la Wartburg, Luther a terminat traducerea Noului Testament și Evanghelia a fost dată curând după aceea poporului german în propria lui limbă. Această traducere a fost primită cu mare bucurie de toți cei care iubeau adevărul, dar a fost respinsă cu dispreț de aceia care au ales tradițiile omenești și poruncile oamenilor.” – *Marea luptă*, pag. 191.

„Atunci când nu erau decât puține copii ale Bibliei, ea era un lucru prețios și mângâietor pentru urmașii persecutați ai lui Isus. Ea era citită pe ascuns și cei care aveau acest minunat privilegiu se simțeau ca și cum ar fi vorbit personal cu Dumnezeu, cu Fiul Său Isus și cu ucenicii Săi.” – *Experiențe și viziuni*, pag. 161.

Luni

10 martie

2. IMPORTANȚA CUVÂNTULUI SCRIS

a. De ce s-au împotrivit conducătorii papali publicării Scripturii printre oamenii obișnuiți? Ioan 3:19-21.

---

b. Numai pe ce bază se pot întemeia toate învățăturile adevărate și reformele trainice? Ce a spus Isus despre cei care au un alt fundament? Ioan 5:39; Matei 15:13.

„Dumnezeu va avea un popor pe pământ care va susține Biblia și numai Biblia, ca standard al tuturor învățăturilor și bază a tuturor reformelor. Părerile oamenilor învățați, deducțiile științei, crezurile sau hotărârile consiliilor eclesiastice, tot atât de numeroase și contradictorii ca bisericile pe care le reprezintă, glasul majorității – nici una din acestea, nici toate la un loc, nu trebuie considerate ca dovadă pentru sau contra vreunui punct de credință religioasă. Înainte de a accepta orice învățătură sau precept, trebuie să cerem un clar: ‚Așa zice Domnul’ în sprijinul său.” – *Marea luptă*, pag. 595.

- c. Ce este esențial pentru a cunoaște voia lui Dumnezeu? Pentru ce i-a muștră Isus pe conducătorii religioși din zilele Sale? Marcu 12:24.**
-
-

„Adevărurile cele mai clar descoperite în Biblie au fost învăluite în îndoială și întuneric de către oameni învățați, care, având pretenția de mare înțelepciune, susțin că Scripturile au un înțeles mistic, ascuns, spiritual, care nu este evident din limbajul folosit. Acești oameni sunt învățători falși. Unei asemenea categorii de oameni i-a spus Isus: ‚Nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.‘ (Marcu 12:24). Limbajul Bibliei trebuie explicat potrivit cu sensul lui literal, afară de cazul că este folosit un simbol sau o figură de stil. Hristos a dat fâgăduința: ‚Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască învățătura.‘ (Ioan 7:17). Dacă oamenii ar lua Biblia așa cum este scrisă, dacă n-ar fi învățători falși, care să-i rătăcească și să le încurce mințile, s-ar îndeplini o lucrare care ar produce bucurie îngerilor și ar aduce în staulul lui Hristos mii și mii de oameni care acum pribegesc în rătăcire.” – *Marea luptă*, pag. 598, 599.

Marți

11 martie

3. BIBLIA ÎN MULTE LIMBI

- a. Cine a fost următorul după Wycliffe care a tradus Scripturile în limba engleză? De ce și-a terminat lucrarea pe continent? Luca 4:24; Matei 10:23.**
-
-

„Intenția pe care începuse să o nutrească [William Tyndale], de a da oamenilor Scripturile Noului Testament în propria lor limbă, a fost acum întărită și el a început să lucreze imediat. Alungat de persecuție din căminul lui, a plecat la Londra, unde și-a continuat activitatea netulburat, pentru un

timp. Dar violența papistașilor l-a obligat să fugă din nou. Toată Anglia părea închisă pentru el și s-a hotărât să caute adăpost în Germania. Aici a început să tipărească Noul Testament în limba engleză. De două ori i-a fost oprită lucrarea; dar când i se interzicea tipărirea într-un oraș, pleca în altul. În cele din urmă s-a dus la Worms unde, cu câțiva ani mai înainte, Luther apăruse Evanghelia înaintea Dietei. În acel oraș vechi, se găseau mulți prieteni ai Reformei și Tyndale și-a continuat lucrarea acolo, fără alte piedici.” – *Marea luptă*, pag. 244, 245.

b. Ce reformator a fost de folos în traducerea Noului Testament în limba franceză? Ce episcop l-a ajutat?

„Lefevre a început să traducă Noul Testament; și, chiar în același timp când Biblia germană a lui Luther ieșea de sub tipar la Wittenberg, Noul Testament în limba franceză era publicat la Meaux. Episcopul [de Meaux] n-a precupețit nici muncă, nici cheltuială pentru a-l răspândi în parohiile lui și, în curând, țărani din Meaux erau în posesia Sfintelor Scripturi.” – *Marea luptă*, pag. 212.

c. Prin ce acțiuni a salutat conducerea din Suedia cu căldură Scripturile în limba lor maternă?

„Noul Testament fusese tradus de Olaf Petri în limba suedeză și, la dorința regelui, cei doi frați [Olaf și Laurentius Petri] s-au angajat să traducă întreaga Biblie. Astfel poporul Suediei a primit pentru prima dată Cuvântul lui Dumnezeu în limba sa maternă. Dieta a dat dispoziție ca, în tot regatul, pastorii să explice Scripturile și copiii în școli să fie învățați să citească Biblia.” – *Marea luptă*, pag. 242.

4. PERSPECTIVĂ BIBLICĂ

a. De ce a fost scrisă Biblia? Romani 15:4.

---

b. De ce erau lăudați creștinii din Berea? Faptele Apostolilor 17:11.

---

c. Ce poate face Biblia pentru cel care crede în ea? 2 Timotei 3:15.

---

d. Când deschidem Biblia, ce trebuie să ne rugăm? Psalmii 119:18; Efeseni 1:17.

---

e. Care este condiția cu care primim pricepere? Proverbele 2:3-5.

---

5. CEL SLAB FĂCUT TARE

a. Care a fost rezultatul faptului că suedezii aveau întreaga Biblie în limba lor, în bisericile și școlile lor? Proverbele 14:34 (p.p.).

„Eliberată de sub opresiunea Romei, națiunea a ajuns la o putere și măreție pe care nu le avusese niciodată. Suedia a devenit una din fortărețele protestantismului. Un secol mai târziu, într-un timp de grea primejdie, această națiune mică și slabă până atunci – singura din Europa care a avut curajul să dea o mână de ajutor – a contribuit la eliberarea Germaniei în conflictul teribil al războiului de treizeci de ani. Toată Europa de nord părea gata să fie adusă din nou sub tirania Romei. Armatele Suediei au ajutat Germania să respingă valul de succese papale, să obțină toleranță pentru protestanții atât calvini, cât și luterani și să restabilească libertatea de conștiință în acele țări care primiseră Reforma.” – *Marea luptă*, pag. 242.

b. Ce nume și orașe apar pe paginile istoriei ca instrumente în mâna lui Dumnezeu? Psalmii 112:6-8.

„Când ne fixăm atenția asupra centrelor strălucite ca Wittenberg și Zürich și asupra numelor ilustre ca Luther și Melancton, Zwingli și Oecolampadius, ar putea să ni se spună că aceștia au fost conducătorii mișcării și în mod firesc trebuie să așteptăm de la ei capacități uimitoare și realizări mari, dar că discipolii lor nu erau ca ei. Bine, să ne întoarcem la scena obscură a Suediei și la numele umile ale lui Olaf și Laurentius Petri – de la maestri la discipoli – ce descoperim?... Savanți și teologi; bărbați care stăpâneau temeinic întregul sistem al adevărului evanghelic și care au câștigat victoria cu ușurință asupra sofiștilor școlilor și a demnitarilor Romei.” – *Marea luptă*, pag. 241, 242.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. De ce era nevoie ca Sfintele Scripturi să existe și în limba poporului și nu numai a celor învățați?
2. Studiați istoria pentru a descoperi cum a ajuns Biblia în limba dumneavoastră.
3. De ce a putut juca Suedia un rol hotărâtor în Reformă?

Eșecul unui experiment înfiorător

„Când [cei doi martori] își vor isprăvi mărturisirea, fiara care se ridică din Adânc, va face război cu ei, îi va birui și-i va omorî.” (Apocalipsa 11:7).

„Politica Romei fusese ca, dintr-un pretins respect față de Biblie, să o țină sigilată într-o limbă necunoscută și ascunsă de popor. Sub dominația ei, martorii au proorocit ‚îmbrăcați în saci’. Dar o altă putere – fiara din Adânc – urma să se ridice pentru a face un război deschis împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 266, 267.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 273-286.

Duminică

16 martie

1. CEI NELINIȘTIȚI GATA DE REVOLTĂ

- a. **Ce a declarat Dumnezeu cu privire la cei doi martori ai Săi – Vechiul și Noul Testament – în timpul perioadei de 1260 de ani de persecuție papală? Apocalipsa 11:2-6. Ce urma să aibă loc chiar înainte ca ei să-și isprăvească mărturisirea? Apocalipsa 11:7.**

„[Apocalipsa 11:7 citat]. Perioada în care cei doi martori urmau să proorocască îmbrăcați în saci, s-a încheiat în anul 1798. Pe măsură ce se apropiau de încheierea lucrării lor săvârșite în obscuritate, împotriva lor urma să se facă un război de către puterea reprezentată prin ‚fiara care se ridică din Adânc’.” – *Marea luptă*, pag. 266.

- b. **Ca o națiune care fusese o fortăreață a puterii papale și care suprimase în întregime cuvântul lui Dumnezeu, de ce era Franța pregătită pentru o revoluție? Ioan 3:19.**
-

”Războiul împotriva Bibliei purtat atât de multe secole în Franța, a culminat cu scenele Revoluției. Acea izbucnire îngrozitoare a fost rezultatul firesc al suprimării Scripturilor de către Roma.” – *Marea luptă*, pag. 263.

2. ÎN CULMEA FURIEI

a. Cum și-a găsit profeția din Apocalipsa 11:7 împlinirea?

„[Apocalipsa 11:7 citat] Puterea ateistă, care a condus în Franța în timpul Revoluției și Domniei Terorii, a dus un asemenea război împotriva lui Dumnezeu și a Sfântului Său Cuvânt, cum lumea nu văzuse niciodată. Închinarea la Dumnezeu a fost desființată de Adunarea Națională. Bibliile au fost adunate și arse în public cu toate manifestările posibile de dispreț. Legea lui Dumnezeu a fost călcată în picioare. Instituțiile Bibliei au fost desființate. Ziua de odihnă săptămânală a fost îndepărtată și, în locul ei, fiecare a zecea zi a fost dedicată petrecerii și blasfemiei. Botezul și Cina Domnului au fost interzise. Anunțurile plasate în locuri vizibile în cimitire declarau că moartea este un somn veșnic.” – *Marea luptă*, pag. 271.

b. În sens spiritual, ce două caracteristici – una a Egiptului și una a Sodomei – s-au găsit în Franța în timpul revoluției? Apocalipsa 11:8; Exodul 5:1, 2; Ezechiel 16:49.

„,Cetatea cea mare,’ pe ale cărei străzi au fost uciși martorii și unde au zăcut trupurile lor moarte, este Egiptul ,spiritual’. Dintre toate națiunile prezentate în istoria biblică, Egiptul a negat cu cea mai mare îndrăzneală existența viului Dumnezeu și s-a împotrivit poruncilor Lui. Nici un monarh nu s-a aventurat într-o răzvrătire mai deschisă și mai arogantă împotriva autorității Cerului, cum a făcut-o regele Egiptului. Când i-a fost adusă solia prin Moise, în numele Domnului, Faraon a răspuns cu mândrie: ,Cine este Domnul, ca să iau seama la glasul Lui și să las pe Israel să plece? Eu nu cunosc pe Domnul și nu voi lăsa pe Israel să plece.’ (Exod 5: 2). Aceasta înseamnă ateism și națiunea reprezentată prin Egipt urma să exprime un refuz asemănător față de cerințele viului Dumnezeu și să manifeste același

spirit de necredință și sfidare. ‚Cetatea cea mare’ mai este comparată, ‚spiritual’, cu Sodoma. Stricăciunea Sodomei în călcarea Legii lui Dumnezeu s-a manifestat îndeosebi prin imoralitate. Și acest păcat urma să fie o caracteristică predominantă a națiunii care trebuia să împlinească specificările acestei profeții.

Cu puțin înainte de anul 1798, conform cuvintelor profetului, avea să se ridice o putere de origine și caracter satanic care să facă război împotriva Bibliei. Și în țara în care mărturia celor doi martori ai lui Dumnezeu avea să fie adusă astfel la tăcere, urma să se manifeste ateismul lui Faraon și imoralitatea Sodomei.” – *Marea luptă*, pag. 267.

Martți

18 martie

3. CULEGÂND CEEA CE A FOST SEMĂNAT

- a. **Cum i-a stârnit Roma pe regi împotriva protestantismului la începutul secolului al XVI-lea? Ce lege biblică se împlinea acum în Franța? Galateni 6:7.**

„Papalitatea începuse lucrarea pe care o încheia ateismul. Politica Romei făurise acele condiții sociale, politice și religioase, care au grăbit ruina Franței. Referindu-se la ororile Revoluției, unii scriitori spun că de aceste excese trebuie acuzate tronul și biserica. Pe drept cuvânt, biserica trebuie acuzată de ele. Papalitatea a otrăvit mințile regilor împotriva Reformei, ca fiind dușman al coroanei, ca element de discordie care ar fi fatal păcii și armoniei națiunii. Geniul Romei a inspirat pe această cale cea mai groaznică cruzime și cea mai violentă opresiune care a pornit de la tron.” – *Marea luptă*, pag. 274.

„Nefericita Franța recolta cu sânge secerișul pe care-l semănase. Îngrozitoare au fost urmările supunerii ei față de puterea stăpânitoare a Romei. Acolo unde Franța, sub influența Romanismului, înălțase primul rug la începutul Reformei, Revoluția a instalat prima ghilotină. Chiar în locul în care primii martiri ai credinței protestante fuseseră arși în secolul al XVI-lea, au fost ghilotinate primele victime în secolul al XVIII-lea. Respingând Evanghelia, care i-ar fi adus vindecare, Franța a deschis ușa pentru necredință și ruină.” – *Marea luptă*, pag. 280.

- b. Cum a profețit Scriptura masacrul Sfântului Bartolomeu? Apocalipsa 11:9, 10. În ce categorie vor fi numărați cei care și-au pierdut viața în această crimă – cea mai întunecoasă a perioadei întunericului? Evrei 11:36-38. Câți au fost omorâți?**
-
-

„Fapta cea mai întunecată din catalogul negru al crimei, cea mai groaznică dintre faptele demonice ale tuturor secolelor a fost masacrul din noaptea Sfântului Bartolomeu. Lumea încă își amintește cu groază și cutremur de scenele atacului celui mai laș și mai crud. Regele Franței, îndemnat de preoții și prelații Romei, și-a dat aprobarea asupra acelei fapte înspăimântătoare... Măcelul a continuat în toată Franța timp de două luni. Șaptezeci de mii de oameni din floarea națiunii au pierit.” – *Marea luptă*, pag. 270.

Miercuri

19 martie

4. REZULTATUL DEPĂRTĂRII DE LEGEA LUI DUMNEZEU

- a. Ce trebuie să învățăm noi toți de la adevărata cauză a rușinii și ocării care a venit asupra Franței? Proverbele 14:34.**
-
-

„Rătăcirea fatală, care a produs atâta nenorocire locuitorilor Franței, a fost ignorarea acestui mare adevăr: că adevărata libertate se găsește în cadrul principiilor Legii lui Dumnezeu...”

Ateii, necredincioșii și apostaziații se împotrivesc și condamnă Legea lui Dumnezeu; dar rezultatele influenței lor dovedesc că bunăstarea omului este legată de ascultarea de rânduielile divine. Cei care nu vor să citească lecția în Cartea lui Dumnezeu sunt invitați să o citească în istoria națiunilor.” – *Marea luptă*, pag. 282, 283.

- b. De ce depinde bunăstarea familiei, a bisericii și a națiunii? Proverbele 1:33; Isaia 48:18, 22.**
-
-

- c. **Ce declară Dumnezeu în mijlocul crizelor ca cea din Franța? Ieremia 16:20, 21. Cum au apărat cei doi martori ai Lui numele Său în acel popor – și a atins viața popoarelor de pe tot pământul? Apocalipsa 11:11, 12.**
-
-

„Martorii credincioși ai lui Dumnezeu, uciși de puterea hulitoare care ,se ridică din Adânc,’ nu aveau să rămână multă vreme tăcuți. ,După cele trei zile și jumătate, duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei și s-au ridicat în picioare și o mare frică a apucat pe cei ce i-au văzut.’ (Apocalipsa 11:11). În anul 1793, Adunarea Națională a Franței a votat decretul care a desființat religia creștină și a înlăturat Biblia. După trei ani și jumătate, aceeași Adunare a adoptat o rezoluție care abroga aceste decrete și care acorda libertate Scripturilor. Lumea a rămas îngrozită de enormitatea vinovăției care a rezultat din respingerea Descoperirilor Sfinte și oamenii au recunoscut necesitatea credinței în Dumnezeu și în Cuvântul Său ca temelie a virtuții și moralității. Domnul spune: ,Pe cine ai batjocorit și ai ocărât tu? Împotriva cui ți-ai ridicat glasul și ți-ai îndreptat ochii? Împotriva Sfântului lui Israel.’ (Isaia 37:23)... De când Franța s-a războit cu cei doi martori ai lui Dumnezeu, ei au ajuns să fie onorați ca niciodată mai înainte.”
– *Marea luptă*, pag. 284, 285.

Joi

20 martie

5. RESTRÂNGERE PROVIDENȚIALĂ

- a. **Când trebuia să se sfârșească perioada dominației papale? Daniel 7:25; Apocalipsa 12:4-6.**
-
-

„Perioadele menționate aici – ,patruzeci și două de luni’ și ,o mie două sute și aizeci de zile’ – sunt una și aceeași perioadă, reprezentând ambele timpul în care biserica lui Hristos urma să sufere persecuție din partea Romei. Cei 1260 de ani ai supremației papale au început în anul 538 d.Hr. și aveau să se încheie în anul 1798. La data aceasta, armata franceză a intrat în Roma și l-a luat pe papa prizonier, care a murit în exil. Deși la scurt timp după aceea a fost ales un nou papă, ierarhia papală n-a mai ajuns

niciodată să dețină puterea pe care o avusese mai înainte.” – *Marea luptă*, pag. 264.

b. Ce profeție a lui Isus arăta că Domnul în mila Sa avea să scurteze necazul din acea perioadă? Marcu 13:19, 20.

„Persecutarea bisericii nu s-a extins pe toată perioada celor 1260 de ani. Dumnezeu, din îndurare față de poporul Său, a scurtat timpul încercării lor de foc. Prezicând ‚marea strâmtorare’ care avea să se abată asupra bisericii, Mântuitorul a spus: ‚Și, dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.’ (Matei 24:22). Datorită influenței Reformei, persecuția s-a încheiat înainte de anul 1798.” – *Marea luptă*, pag. 264.

Vineri

21 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Care au fost semințele Revoluției Franceze?
2. Care a fost cea mai întunecată pată din Evul întunecat și câți au fost afectați în mod direct?
3. Ce a restrâns puterea tiraniei chiar înainte ca timpul să se îplinească?
4. Cum au fost răsplățiți persecutorii în cele din urmă?
5. Ce este dat oamenilor pentru a-i reține să nu cadă într-o astfel de capcană?

O nouă eră pentru predicarea evangeliei

„Voi pune lauda pe buze: ,Pace, pace celui de departe și celui de aproape! – zice Domnul – Da Eu îl voi tămădui.” (Isaia 57:19).

„Lucrarea Reformei a fost aceea de a reda oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag.387.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 287-297.
Profeți și regi, pag. 556-560.

Duminică

23 martie

1. PUTEREA OPRESIUNII FRÂNTĂ

a. Odată cu răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu și a Reformei, ce eră nouă a început? 2 Corinteni 3:17.

---

b. În timp ce ridicarea la putere a Bisericii Romane a marcat începutul Evului Întunecat, ce a marcat sfârșitul acestei perioade? Apocalipsa 13:3 (p.p.); 12:14.

„Ridicarea la putere a Bisericii Romei a marcat începutul Evului întunecat.” – *Marea luptă*, pag. 52.

„Această perioadă, după cum s-a arătat în capitolele precedente, a început cu supremația papală, în anul 538 d. Hr. și s-a încheiat în anul 1798. În anul acesta papa a fost luat prizonier de armata franceză, puterea papală a primit rana de moarte și astfel s-a împlinit prezicerea: ,Cine duce pe alții în robie, va merge și el în robie.’ ” – *Marea luptă*, pag. 437.

„La începutul anului 1798, pe data de 15 februarie, un general francez, Berthier, a intrat în Roma cu armata franceză fără a întâmpina rezistență, l-a detronat pe papă, a desființat guvernarea papală și a întemeiat republica Italia.” – William Miller, *Miller's Works*, vol. 2, pag. 99.

Luni

24 martie

2. CREȘTERE ÎN ACTIVITATEA MISIONARĂ

- a. **Cum s-a împlinit profeția lui Daniel cu privire la creșterea cunoștinței? Ce a avut un rol important în această direcție? Daniel 12:4.**

„Perfecționarea tiparului a dat un mare avânt lucrării de răspândire a Bibliei. Mijloacele de comunicație îmbunătățite dintre diferite țări, dărâmarea vechilor bariere ale prejudecăților și exclusivismului național, precum și pierderea puterii seculare de către pontiful Romei, au deschis calea pentru pătrunderea Cuvântului lui Dumnezeu. De câțiva timp Biblia este vândută fără restricții pe străzile Romei și acum este dusă în toate părțile locuite ale globului.” – *Marea luptă*, pag. 285.

„În anul 1804, după spusele lui Mr. William Canton de la Societatea Biblică pentru Britania și Străinătate, toate Bibliile existente în lume sub formă de manuscrise sau tipărite, cuprinzând toate traducerile din toate țările, se ridicau la peste patru milioane... Diferitele limbi în care au fost scrise aceste patru milioane, incluzând unele limbi dispărute cum este cea Moeso-Gotică a lui Ulfilas și cea Anglo-Saxonă a lui Bede, se apreciază ca ridicându-se la cincizeci.”...

Societatea Biblică Americană a raportat o distribuire, între anii 1816 și 1955, de 481.149.365 de Biblii, Testamente și părți din Testamente. La acestea se pot adăuga peste 600.000.000 de Biblii sau părți din Scriptură distribuite de Societatea Biblică pentru Britania și Străinătate.” – Apendice la *Marea luptă*, pag. 695.

- b. **Ce profeție ne îndeamnă să căutăm o creștere tot mai mare a evangheliei și a activității misionare? Apocalipsa 11:12.**

„În ultimii cincizeci de ani care au precedat anul 1792, misiunilor străine nu li s-a acordat decât puțină atenție. Nu fusese înființată nici o nouă societate și existau doar câteva biserici care făceau eforturi pentru răspândirea creștinismului în țările păgâne. Dar spre sfârșitul secolului al XVIII-lea, s-a produs o mare schimbare. Oamenii nu mai erau satisfăcuți de rezultatele raționalismului și și-au dat seama de necesitatea revelației divine și a religiei experimentale. De la această dată lucrarea misiunilor străine a ajuns la o creștere fără precedent.” – *Marea luptă*, pag. 285.

Marti

25 martie

3. PROFETII ÎMPLINITE

a. Cum a dezvoltat Daniel profeția dată în Daniel 12:4 și care este semnificația acesteia? Daniel 12:6, 7.

„[Joseph] Wolff credea că venirea Domnului este aproape, interpretarea dată de el perioadelor profetice așezând marea împlinire la o diferență de câțiva ani de timpul fixat de Miller. Acelora care susțineau din Scriptură că ,despre ziua și ceasul acela nu știe nimeni,’ că oamenii nu știu nimic despre apropierea venirii, Wolff le răspundea: ,A spus oare Domnul că ziua și ceasul acela nu vor fi *niciodată* cunoscute? Nu ne-a dat El semnele timpurilor, ca să știm cel puțin *apropierea* venirii Sale, așa cum se cunoaște apropierea verii după înfrunzirea smochinului? (Matei 24: 32). Nu vom cunoaște *niciodată* această perioadă, în timp ce El Însuși ne îndeamnă, nu numai să citim cartea profetului Daniel, ci și s-o înțelegem? Și chiar în cartea lui Daniel, unde este spus că profeția va fi pecetluită până la vremea sfârșitului (așa cum era cazul în timpul lui) și că mulți vor ,alerga încoace și încolo’ (expresie ebraică pentru observarea și cugetarea asupra timpului), se arată și că ,va crește *cunoștința*’ (față de timpul acela). (Dan. 12: 4). Mai mult, Domnul nu intenționează să spună că apropierea timpului nu va fi cunoscută, ci că ,despre *ziua* aceea și despre *ceasul* acela, nu știe nimeni,’ în mod *exact*. El spune că, din semnele timpului, se va înțelege îndeajuns, pentru a ne determina să ne pregătim pentru revenirea Sa, așa cum Noe a pregătit corabia.’ (Wolff, *Researches and Missionary Labors*, pag. 404, 405).” – *Marea luptă*, pag. 358, 359.[Sublinierea autorului.]

b. Când le-a făcut de cunoscut viitorul ucenicilor Săi, ce a spus Isus că va avea loc la sfârșitul neazului Evului întunecat? Marcu 13:24, 25; Matei 24:21, 22.

„În discuția Mântuitorului cu ucenicii Săi pe Muntele Măslinilor, după descrierea perioadei lungi de încercare pentru biserică – cei 1260 de ani de persecuție papală, despre care El făgăduise că neazul va fi scurtat – a menționat câteva evenimente care aveau să preceadă venirea Sa și a precizat timpul când primul dintre ele urma să fie văzut: ‚Dar, în zilele acelea, după neazul acesta, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei.‘ (Marcu 13: 24). Cele 1260 de zile, sau ani, s-au încheiat în anul 1798. Cu un sfert de secol mai înainte, persecuția aproape că încetase cu totul.” – *Marea luptă*, pag. 304, 305.

Miercuri

26 martie

4. SPERANȚA CELEI DE-A DOUA VENIRI

a. Ce învățătură a început să aibă o nouă semnificație pe măsură ce se împlineau semnele lăsate de Isus? Matei 24:29-33.

---

b. Ce au spus reformatorii cu privire la acest eveniment care aduce speranță și încurajare fiecărui creștin?

„[Sfinții și martirii] erau dispuși să meargă în mormânt pentru a putea ‚să învieze liberi‘. (Daniel T. Taylor, *The Reign of Christ on Earth: or The Voice of the Church in All Ages*, pag. 54). Ei îl așteptau pe ‚Domnul să vină din cer pe nori în slava Tatălui Său, ca să aducă celor dreupți Împărăția cerurilor.‘ Valdenzii nutreau aceeași credință. (Idem, pag. 129-132). Wycliffe aștepta cu nerăbdare arătarea Răscumpărătorului ca speranță a bisericii. (Idem, pag. 132-134).

Luther declara: ‚Sunt, în adevăr, convins că ziua judecării nu va întârzia mai mult de trei sute de ani. Dumnezeu nu va putea să îngăduie mai mult această lume nelegiuită.‘ ‚Se apropie ziua cea mare în care împărăția nelegiuirii va fi nimicită.‘ (Idem, pag. 158, 134).

„Această lume îmbătrânită nu este departe de sfârșitul ei,” spunea Melancton. Calvin îi îndemna pe creștini „să nu ezite să dorească cu ardoare ziua venirii lui Hristos ca cel mai fericit dintre toate evenimentele” și spunea ca „întreaga familie a celor credincioși să aibă privirea îndreptată către acea zi”. „Trebuie să flămânzim după Hristos, trebuie să-L căutăm, să-L contemplăm,” zicea el, „până în zorii acelei zile mari, când Domnul nostru Își va arăta pe deplin slava Împărăției Sale.” (Idem, pag. 158, 134).

„Nu a luat Domnul Isus trupul nostru în ceruri?” spunea Knox, reformatorul scoțian, „Și nu Se va întoarce? Știm că El va reveni și încă în mare grabă”. Ridley și Latimer, care și-au dat viața pentru adevăr, așteptau cu credință venirea Domnului. Ridley scria: „Fără îndoială că lumea – cred aceasta și de aceea o spun – se apropie de sfârșit. Să strigăm în inimile noastre împreună cu Ioan, slujitorul lui Dumnezeu, către Mântuitorul nostru Hristos: „Amin, vino Doamne Isuse.” (Idem, pag. 151, 145).

„Gândul venirii Domnului,” spunea Baxter, „îmi este cel mai plăcut și fericit.” (Richard Baxter, *Works*, vol. 17, pag. 555). „A iubi arătarea Sa și a aștepta acea fericită nădejde este lucrarea credinței și caracteristica sfinților Lui.” „Dacă moartea este ultimul vrăjmaș care va fi nimicit la înviere, putem să înțelegem cât de serios trebuie să se roage și să dorească credincioșii a doua venire a lui Hristos, când această biruință va fi deplină și finală.” (Idem, vol. 17, pag. 500).” – *Marea luptă*, pag. 301, 302.

Joi

27 martie

5. RĂSPÂNDIȚI VESTEA!

- a. **Ce promisiune a lui Isus trebuie amintită și spusă mereu celor care doresc să asculte? Ioan 14:1-3.**

„Unul dintre cele mai solemne și mai glorioase adevăruri descoperite în Biblie este acela despre a doua venire a lui Hristos pentru a încheia marea lucrare de răscumpărare. Poporului peregrin al lui Dumnezeu, lăsat atât de mult timp să stea în „negura și umbra morții,” îi este dată o speranță prețioasă, inspiratoare de bucurie, în făgăduința revenirii Aceluia care este „învierea și viața” pentru a aduce acasă „pe cei surghiuniți ai Săi”. – *Marea luptă*, pag. 298.

b. Cum au luminat reformatorii lumea și cum trebuie să facă acest lucru și acum? Matei 5:14-16; Psalmii 19:7.

„Roma a reținut Biblia de la popor și a impus tuturor oamenilor să accepte învățăturile ei în locul Bibliei. Lucrarea Reformei a constat în a reda oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 387.

„Principiul acesta trebuie să-l ținem și noi cu tărie în zilele noastre. Stindardul adevărului și al libertății religioase, ținut sus de întemeietorii bisericii Evangheliei și de către martorii lui Dumnezeu în decursul secolelor care s-au scurs de atunci încoace, a fost așezat în mâinile noastre în această ultimă bătălie. Răspunderea pentru acest mare dar zace asupra acelor pe care Dumnezeu i-a binecuvântat cu o cunoaștere a Cuvântului Său.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 57.

Vineri

28 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. Care a fost un rezultat important al Reformei?**
- 2. Ce factori au influențat creșterea activității misionare în lumea întreagă?**
- 3. Ce profeții își găsesc împlinirea specială la sfârșitul Evului întunecat?**
- 4. Care ar trebui să fie punctul central al soliei evangheliei în timpul nostru?**
- 5. Ce putem face pentru a continua și termina lucrarea începută de reformatori?**